

Drací Hlidka

hra na hrdiny

DOBRODRUŽSTVÍ

**PÁTRÁNÍ PO TAJEMSTVÍ
GARLONDOVA RODU**

ČÁST I: ELVÍRA

AUTOR PŘÍBĚHU
ZUZANA "LADY ARXIS" URBANOVÁ

ILUSTRACE OBÁLKY
ONDŘEJ HRDINA

Dračí Hlídku

hra na hrdiny

Žánr a náročnost

Toto dobrodružství od autorky Zuzany „Lady Arxis“ Urbanové je psáno pro herní svět Platja a bylo upraveno pro Dračí Hlídku. Lze ho však použít i pro DrD, D&D a další fantasy hry a světy. Trilogie obsahuje tyto části: 1 Elvíra, 2 Rodinné setkání a 3 Rodinný poklad.

Herní žánr: Pátrání po tajemství Garlondova rodu je trilogie navazujících dobrodružství, ve kterých se příslušníci rodu Garlondů snaží dát dohromady svůj rodokmen, pátrají po rodinných špercích a pokladu. Děj se postupně rozvíjí a družina se tak může zapojit do nelehkého hledání, u kterého je potřeba rozplést zamotané nitky. V příběhu se dočkáte i intrik nejedné z hlavních postav. Družina se tak může pokusit směřovat příběh dle jejich představ, přidat se na stranu jedné či druhé větve rodiny. Může rodinu přesvědčit, aby se podělili o rodinný poklad, nebo naopak pomoci tento poklad ponechat ukrytý.

Obtížnost: Dobrodružství je navrženo pro sešranou družinu, která ráda za úplatu nakoukne za oponu tajemství poměrně známé obchodnické rodiny. Nevěřte ale všemu, co vám kdo poví, intriky jsou zde na denním pořádku a každý z rodiny chce zahrát svůj neočekávaný tah.

Příběh je vhodný pro vypravěče, který se na něj dobře připraví. Díky detektivní povaze vyprávění obsahuje tento text poměrně hodně geografických reálií a informací o jednotlivých členech rodu. Zápletky se mohou různě prolínat nebo naopak mohou družině chybět kusé informace, které hráči musí téměř vylámat z vypravěče.

Celková herní doba	4-6 h
Očekávaná sestava	4 postavy
Lokace	hory, tvrz Hrochův Hrádek, ves Strážišťe
Roční období	zima či brzké jaro, s drobnými úpravami je možné ho odehrát kdykoliv.

Tajemno, horor a drama	☒ ☒ ☐ ☐ ☐
Akce a bojové situace	☒ ☐ ☐ ☐ ☐
Vyšetřování a sběr informací	☒ ☒ ☒ ☒ ☐
Roleplay a komunikace	☒ ☒ ☒ ☐ ☐
Humor a veselé scény	☒ ☐ ☐ ☐ ☐
Hádanky a hlavolamy	☒ ☐ ☐ ☐ ☐

Pozn.: Čím větší počet symbolů tím větší důraz na danou oblast

Dračí Hlídka

hra na hrdiny

Tato příručka je psána výhradně jako průvodce Pána Jeskyně (vypravěče).
Pokud jsi hráč, prosím, nečti dál!

Obsah

1. Příběh v kostce	2
2. Úvod pro družinu (aneb co přečíst hráčům)	3
3. Aktuální situace (aneb do čeho přicházejí hráči...)	3
4. Předpokládaný průběh dobrodružství (jedna z možností)	3
5. Místa a lokace, náboženství	10
Popis vesnice Strážiště	10
Popis města Jílová	15
Popis vesnice Březnice	22
Popis tvrze Hrochův Hrádek	22
6. Cizí postavy (NPC) a nestvůry	24
7. Dodatečné informace	30
8. Užitečná jména	34
9. Slovo závěrem	35
10. Mapy	Error! Bookmark not defined.

1. Příběh v kostce

Družina se při příjezdu na Slavnosti jara roku 544 v Jílové připlete do diskuse majitelů tvrze Garlundových a jejich příbuzných, hrabat Tošovských. Ti přijeli na tvrz Hrochův Hrádek pátrat po rodinném amuletu, který chtějí zařadit do svých sbírek. Garlundovým ale není jejich přítomnost vhod a tak budou jen rádi za rychlé vyřízení jakékoliv další vymyšlené malichernosti Tošovských, aby je mohli co nejrychleji poslat šupem domů.

Informace o hledaném amuletu se dozví hrabata celkem rychle, přesto to nebude radostná zpráva. Rozhodnou se tedy pátrat alespoň po té poslední indicii, která by mohla s historií nebo poklady rodiny pomoci. Vyšlou družinu podívat se po tetě Elvíře. Bude-li družina úspěšná,

může ovlivnit následující kroky obou rodin. Také může v dalších příbězích z této oblasti využít získanou náklonnost jedné či druhé větve této rodiny.

2. Úvod pro družinu *(aneb co přechází hráčům)*

Sníh. Všude jen bílo. Další den, kdy vás provází studené závany ledového horského větru Částečně prošlápnutá cesta alespoň nemá závěje po kolena, přesto na cestách leží sněhu do půli lýtek. Co jste vyrazili ráno od tábořiště, nepotkali jste živou duši. Chumelenice trochu prořídla a vidíte aspoň na cestu před sebou. Který chytrák vymyslel, že oslavy budou letos uprostřed lesů, kam nevede pořádná cesta?

Odpoledne přestalo chumelit a vysvitlo slunce, jako by vám chtělo prosvítit pochmurnou náladu. Ostré záblesky paprsků o bělostný sníh pichlavě zaštíply do očí. Začínáte pochybovat, zda vidíte to, co vidíte. Před vámi se krajina otevírá, zahlédnete jednotlivé domky rozseté po krajině. Cesta se pomalu stáčí k nim, až vás v pozdním odpoledni zavede do malého městečka. Na rozcestníku na náměstí stojí to jméno, které pro některé z vás je jako nádherný sen. Jílová.

3. Aktuální situace *(aneb do čeho přicházejí hráči...)*

V Jílové je zmatek. Vrcholí přípravy na slavnosti, dostavují se stánky a budovy. Sjíždějí se sem hosté i obchodníci, aby si našli poslední volná místa na ubytování i prodej svého zboží. Většina lidí tu nikdy nebyla a panikaři už jen z toho, že je v cizím, zasněženém městě.

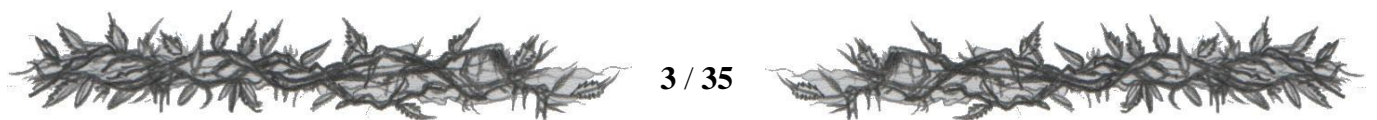
Nějaká paní se svezla u zídky na druhé straně náměstí a křísit z mdlob ji příběhly dvě dívky z lazaretu. Paní je vyplašená a jen co se vzpomene, vypráví jim, že prý tu viděla před chvílí projít čtyřmetrového hliněného muže se svítícíma očima.

Na východním kraji náměstí se hlasitě dohaduje jeden obchodník, že to je jeho povoz a že chce zaplatit poničené zboží. Očividně najel na nerovnou zem a z převrženého povozu se mu sesypalo pár beden. Jedna je otevřená a vykutálelo se z ní cosi zamotaného do umaštěné látky. Obchodník totiž mezi ostatním zbožím přivezl také sušené maso a jídla vhodná na dlouhé cesty.

4. Předpokládaný průběh dobrodružství *(jedna z možností)*

Proč se postavy mohou vydat do tohoto zapadlého kraje:

- Družina putuje do místních krajů oslavit Slavnosti jara do vesnice Jílová u Hrochova Hrádku. Letos prý přijede právě do tohoto města král, očekávají se zde obchodníci s nejlepším zbožím z celého kraje a dost možná i království. Na programu budou i divadelní kousky, ukázky bojů a jiné zajímavosti. Jak to na velké slavnosti bývá. Jen se slavnosti nekonají v hlavním městě. Proč asi tentokrát král zavítá do vsi tak daleko od svého hradu? Zvědavců, co přijdou jen tak, je hodně.

- Postavy mohou tímto směrem vyrazit jednoduše za prací a vidinou lehce získaných peněz.
- Slavnosti nabízí možnosti sehnat nějakou výjimečnou zakázku nebo artefakt.
- Také je to vhodné místo k doplnění družiny o nové členy, jistě tu nebudou jako jediní dobrodruzi.

Slavnosti jara

Tento významný den je v celém království dlouho očekávaným svátkem po nepříjemně dlouhé zimě. Kvůli chladným teplotám a častému sněžení obchodníci přes zimu necestují, zboží nekoluje a kdo nemá dostatečné zásoby, trpí. Proto jsou slavnosti pro většinu obyvatel radostnou událostí, stejně jako když ze sněhu vykoukne první kvítek a s ním celá zem ožívá. Cestovatelé a obchodníci se vydávají na cesty, zásoby přivezou do měst, prázdných sklípků a veselá nálada se pomalu prodírá do zsinalých tváří spolu s prvními slunečními paprsky.

DEN -1

Družina dorazí s předstihem, aby měla šanci se taky někde ubytovat. Do slavností zbývá měsíc, přesto je hostinec U smutného pána v Jílové už celkem obsazený nebo jsou místa rezervována pro ohlášené hosty. V hostinci U smutného pána, kde se bude pravděpodobně družina po ubytování ptát (případně v hospodě Čarovná dáma) se k družině přimotá i správce Jílové a Hrochova Hrádku, mladý Dakto. Ten, který je přivítá, vyptá se na účel jejich cesty a protože je dost pozdní odpoledne, pozve je na snídani druhý den na tvrz Hrochův Hrádek. Dakto se na noc musí vrátit právě tam, ale rád by si s družinou promluvil. O jejich očekávání i o tom, jak se tu nejlépe zorientovat než celé slavnosti vypuknou. Na tvrz je to odtud něco málo přes dvě míle. V závějích a pěšky to může družině trvat dobrou hodinu.

DEN 0

Setkání na Hrochově Hrádku

- **Snídaně v kuchyni na hrádku**

V jídelně je již od rána čilý ruch. Kuchtíci přinesli kotel s horkou kaší a už u stolu stojí zástup hladových krků. Na těch pár stolů, co tu jsou, se musí vystřídat něco přes dvacet osob sloužících na tvrzi a nejméně jednou tolik hostů včetně vaší družiny.

Dakto vás přivítal a přisedl si na snídani k vám. Rozhlédl se kolem po ostatních hladových krcích, které se tu střídají tak, jak právě mají na snídani čas. „Panstvo má snídani v salónku, ale my ostatní jsme tu jako jedna rodina. A před Slavnostmi jara je tu pěkný zmatek. Jak jste se vyspali?“

...

V průběhu hovoru do jídelny spěšným krokem vchází kuchtíčka. Dívka má na hlavě bílý čepec, z pod kterého jí vykukují světle hnědé vlasy. Ruce od mouky si nervozně utírá do

zástěry, kterou má přes obyčejnou halenu a sukni. Očkama tiká sem a tam po celém tom šrumu, až jí ulpí pohled na pana Daktovi. Vypadá hned jistěji a vykročí k vám.

„Pane Dakto, nějakej hrabě Tošovskej se ubytoval v Březnici a chce slyšení. Teda u Vás, u správce Hrochova hrádku. Byl rozrušenej, že ste nějak blíž spojený s Garlondovejma. Ale řekla sem mu, že nejste příbuznej...”

Dakto zdvořile zprávu vyslechne a pošle pro hraběte. Družině navrhne, aby ho doprovodila o patro výše. Alespoň uvidí, jak to tu na tvrzi chodí. Dnes by se rád před příchodem pánů Tošovských o tomto slyšení zmínil i majitelům, pánům Garlondovým, kteří jsou přítomni a jsou ubytováni v Marcusovo salónku v prvním patře. To je sousední pokoj s Loveckým salónkem, kde Dakto přijímá vzácnější návštěvy.

• **Příchod do Loveckého salónku**

Lovecký salónek je uklizený, na stěnách visí různé paroží a hlavy ulovené zvěře. Sloužící sem již přinesli i několik táců s pochutinami, teď v zimě to bývají převážně pečené koláčky, sušené ovoce a zeleninové placky. K pití zavřená láhev červeného vína, džbán s vodou a džbánek s moštem.

Kulatý huňatý koberec uprostřed místnosti, v barvách hnědé a zelené je vyčištěný a vyprášený. Na něm je postavený kulatý stolek a pět křesílek z proutí s polstrovanými sedáky.

Při západní stěně je postavena jednoduchá dřevěná lavice se čtyřmi polštáři na sezení.

Z vedlejší místnosti se ozve zabručení mužského hlasu, pak zaslechnete zvuky hovoru s dalšími osobami. Po chvíli se stěna pootevře a vykoukne hlava mladého muže ve věku kolem pětadvaceti. Na hlavě má trochu neposedně tmavé až černé vlasy, spíše rovnější. „Moment!”, sjede pohledem osazenstvo a zavře přepážku.

Zástěna se za chvíli roztáhne, do místnosti vstoupí tento mladý muž a asi dvacetiletá žena. Za nimi jde jeden uniformovaný muž. Představí je jako Ginu Tošovskou a pana Maxmiliána Tošovského

Dále přichází z vedlejší místnosti i Jaroš a Adina Garlondovi.

Pan Garlond mávne na vojáka a směrem ke stolku. Voják kývne hlavou na srozuměnou a ztratí se vedle. Za chvíli přinesou se sloužícími ještě jeden stolek a další 4 křesílka.

Pan Jaroš Garlond se ujme slova. Maxmilián Tošovský vypadá zmateně, stejně jako jeho žena.

„Dakto, prý jsi s námi chtěl mluvit. Dovol, abych ti představil naše vzdálené příbuzné.“, u tohoto se Maxmilián trochu nespokojeně zavrtí. „Gina je naše neteř a její muž, no, už se snad znáte.” pronese celkem studeně a bez zájmu.

Pan hrabě Maxmilián pokrčí nechápavě rameny. Po chvílce mlčení pípne: „Neměli jsme ještě tu čest.“

„Nu, rozhodli se tu využít příležitost a seznámit se s rodinnými záležitostmi.“ příkře pokračuje Jaroš Garlond. „Nemáme jim co říci. Snad se dozví něco víc u tebe, Dakto. Tys znal Marcuse snad víc než my. Cos potřeboval vědět? Mám toho dnes hodně v plánu.“

Mladý pan Dakto sleduje celé to dění bez jediného slova. Ruce má složené na klíně, vyzářuje z něj klid a pohoda. „Měl jsem v úmyslu oznámit vám příjezd hraběte a hraběnky. Pokusím se jim zodpovědět všechny jejich otázky.“ otočí se na mladý pár Tošovských. „Měli jste již čas prohlédnout si tvrz?“ naznačí rukou k východu z Loveckého salónku, směrem na schodiště.

Když se všichni pomalu odeberou k odchodu, slyšíte z chodby, jak pan Garlond ještě něco tiše říká Daktovi. Ten se vzápětí vydá za vámi a tiše za sebou zavře dveře. „Pokud dovolíte, začali bychom prohlídku v horním patře.“ Sám se ujme vedení a vystoupá po schodišti do nejvyššího patra, kde představení tvrze začne.

Následuje prohlídka tvrze, Dakto se věnuje hlavně Tošovským. Rád zodpoví i otázky členů družiny. Věnuje se hlavně obrazům z oprav tvrze a také vyobrazení rodu Garlondových. Je důležité tyto obrazy a vztahy zmínit, družina je bude potřebovat. Pokud nemá družina náladu si vyslechnout rozsáhlé povídání ke konkrétním obrazům nyní, stačí ho připomenout později, až se budou snažit si na jednotlivé obrazy vzpomenout.

Obrazy na západním schodišti

- **Lukáš Hradský**

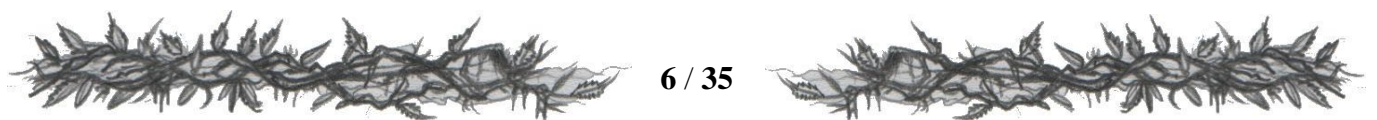
Portrét pána v letech, který vás upoutá. Jeho usměvavé oči obehnané vějíří vrásek naznačují, že jeho život byl plný lásky a štěstí. Větrem ošlehaná tvář zas vypovídá o dlouhých cestách v přírodě. Oblečený je ve světlé košili a kožené vestě s límečkem. Kolem krku mu na železném řetízku visí jelen s mohutnými parohy. Ten je vytesán z parožíny. Říká se, že toho jelena sám ulovil a tak má z jeho paroží ten přívěšek na upomínku. Bohužel nikdo z místních neví, kde ten přívěšek může být.

- **Rodinný portrét**

Na obraze je vyobrazen Lukáš Hradský se ženou Arankou. Ta je vyobrazena jako mladá žena, má černé vlasy spletené do copu kolem hlavy. Na sobě má jezdecký úbor, světlou halenu a koženou vestu. V náručí svírá dítě. Na koni vedle ní sedí asi sedmiletý hoch, který před sebou drží o něco mladší dívku s vlnitými vlasy. Lukáš je o něco starší nežli Aranka, nijak výjimečně.

- **Portrét Víta a Evky Garlondových**

Dnes běžný portrét pro rodové sbírky. Manželé jsou vyobrazeni vestoje, Evka mírně před Vítem. Evka má honosné zdobené šaty a vlasy spletené do drdolu. Hlavu jí zdobí dámský klobouček, nijak veliký, s kratší krepkou a stuhou zavázanou vzadu. Ve výstřihu jí zdobí amulet velikosti vejce, na kterém je patrné vyobrazení pavučiny. Vít je střížen na krátko a oblečen do lepších šatů. Košili má proužkovanou shora dolů, přes ni oblečenou tmavší vestu. Na tomto obraze je Evka viditelně oblečena honosněji než Vít.

U tohoto obrazu se Gina zastaví: „Tenhle amulet hledáme. Ten s tou pavučinou. Je to rodinný šperk.“, Gina zrázu ožila: „Opravdu! Kde je!“

„Po smrti Marcuse jsme ho vrátili jeho rodičům.“ dodá Dakto.

O Ginu se viditelně pokoušejí mráčky. Maxmilián ji vezme něžně kolem ramen a zhluboka si povzdechne.

„Vy umíte, pane Dakto, přinést neskonale blaho a zároveň neuvěřitelná muka. Ti nám amulet neukážou, natož aby nám ho půjčili na prozkoumání.“

Pokračujete pomalu dál v prohlídce.

• **Jaroš a Adina s rodinou**

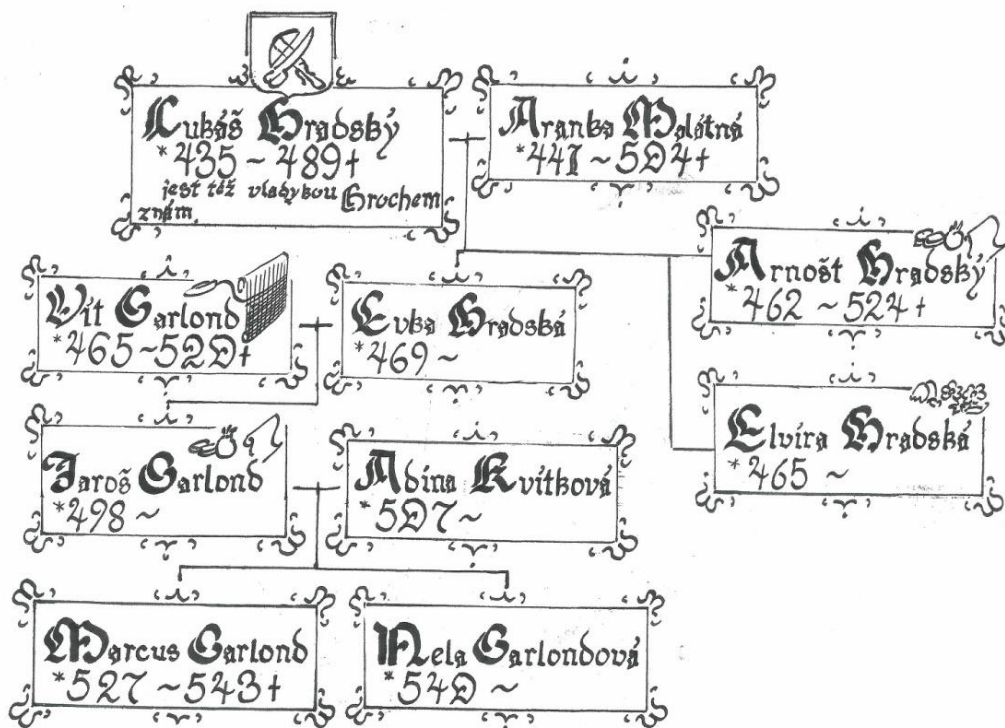
Zde je vyobrazen portrét manželů Garlondových spolu se synem Marcusem. Jaroš je oblečen do lepších městských šatů a střížen na krátko. Adina má rozpuštěné vlasy, lepší městské oblečení a jednou rukou drží kolem ramen asi desetiletého chlapce. V ruce drží vějíř z černých per, zdobený drobnými perlami. Chlapec má tmavé vlasy a na rozdíl od rodičů znužený a ustaraný výraz. Celý obraz působí na první dojem komicky. Dospělí se snaží ukázat v oblečení a výrazu jakousi noblesu, která je nevhodně doplněna tím plesovým vějířem a ostatními drobnostmi.

Obrazy na východním schodišti

Na východní schodiště je správce Dakto viditelně pyšný. Odspodu jsou zde vyobrazeni bývalí členové družiny spolu s Daktem, a v nejvyšších patrech jsou dva obrazy věnované jen Marcusovi Garlondovi. Vyobrazen je na nich jako patnáctiletý hoch ve zbroji, s mečem v ruce a se štítem. Jeden obraz je portrét. Vidíte na něm spokojeného a náležitě pyšného majitele Hrochova Hrádku. Hrochův Hrádek je zde vyobrazen napůl spadlý, nejvyšší částí stojí do prvního patra. Na druhém obraze jede dospívající Marcus na koni v čele obrovského průvodu stovek chudě oblečených. Doprovází ho několik osob z bývalých družin. Marcus má nataženou ruku vpřed a davu ukazuje cestu. Vypadá zde jako vojevůdce, který velí vojskům k útoku.

Na chodbě v prvním patře je také vyobrazen rodinný strom Jaroše Garlonda. U něj se zastavíte a Gina Tošovská ho chvíli studuje.

„Prý se tu někde usadila a ... no, to je prostě teta.“ Po chvílce zamyšlení pronese Gina nahlas část myšlenky: „Snad už zbývá jen Elvíra. Pomůžete nám ji najít?“ Otočí se na Dakta, který je taktéž zabraný do rodového stromu. Gina tedy stočí pohled v naději k vám. „Zaplatíme samozřejmě všechny výdaje a škodni také nebudete.“ dodá Maxmilián.

Po prohlídce se rozloučíte s Tošovskými, kteří se vydají z tvrze do Březnice. Dakto poví družině, že rodina kdysi žila pohromadě a jediné z měst, které tu před lety stálo, bylo právě Strážiště. Družina může zde a v Jílové doplnit zásoby a ráno vyrazit na cestu. Sněhové závěje a ledový vítr jim cestu ztíží a bude lepší mít časovou rezervu.

DEN 1

Kouzlo Strážiště

Družina se vydala po poslední stopě Elvíry, rozené Hradské. Vede je do malé vsi východně od Hrochova Hrádku. Elvíra zde má, či měla být bylinkářkou. Zda je na živu, nikdo neví.

Ubytovali se až za tmy v hostinci u Kubala. U hostince je pro koně pouze kláda k uvázání, na jižní straně budovy, hostinský může zapůjčit nějaké deky na koně. Pokud si bude chtít družina koně ustát před ledovým větrem a sněhovou bouří, zařídí jim hostinský místo v kryté stodole. Stodola je na východ od města v údolí, asi 10 minutový sestup po stráni. Krom sena, ovsa a zemědělského náčiní zde mají místní také svých 5 koz a 3 krávy. Stodoly tu stojí dvě vedle sebe.

Krom nich v této zimní době v hospodě právě večerí elf s elfkou (Tommin Krupka a Maela). Pokud se s nimi budou dobrodruzi vybavovat, budou s nimi bez ostychu rozmlouvat. Nemají ale zájem jen tak někomu něco vykládat, obzvláště pokud se to týká vsi nebo obyvatel v ní. Už vůbec ne věci týkající se stařenky Elvíry. Proto si družinu vyslechnou, ale odpoví jí neurčitě. Sami si chtějí nechat čas na rozmyšlenou a probrat později tu zajímavou zprávu, že Elvíru někdo hledá, se samotnou Elvírou.

Elvíra je ve vsi spíše na zapřenou. Není místní obyvatelka ani není místním obyvatelům neznámá. Protože se tu však vyskytuje jen pár měsíců z celého roku a koná pro vesnici velké dobro místo platu, všichni respektují její touhu po soukromí. Někteří místní jí nabízeli, že jí postaví v horách srub, aby zimu lépe přečkala. Ona ale zdvořile odmítla, prý se s radostí jednou za čas podívá mezi mladé. To slyší všichni rádi, protože Elvíra je velmi milá stařenka a dokáže s lektvary na místní poměry divy. Také ráda vypráví všelijaké pohádkové příběhy z hor. O horských vilách, skřítcích hor a tajemných ochranitelích pokladů. O bystřinách, které mají duši.

A také o pavoučí paní, která všechny ty krásy střeží. Mocné a ukrutné kněžce Benediktě. Nedávno se vrátila s novou historkou. Pavoučí kněžka prý obsadila nedalekou pevnost Malý Zvon, severně odtud, pár hodin cesty. Tím vstoupila na území za pomyslnou hranici, kterou nikdy nepřekročila. Co ji asi vede k takovým činům?

DEN 2

Tajemná Elvíra

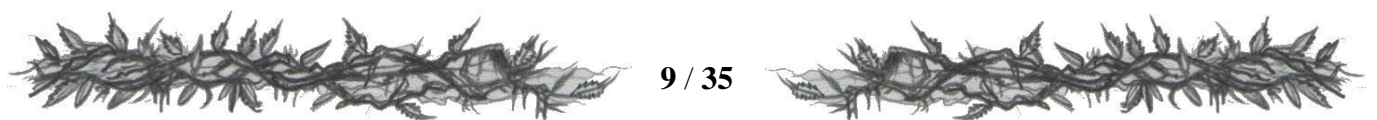
Elvíra si ráda sjedná s družinou schůzku. Setká se s nimi v domku bylinkářů jako shrbená babička v sukni a haleně, s hůlkou a s šátkem uvázaným pod krkem. Bude jim jako správná babička vyprávět o Lukáši a Arance Hradských. Viz. bod Dodatečné informace - deník vladyky Hrocha. Deník je nyní fyzicky v držení Jaroše Garlonda, proto dej důraz na odehrání a odvyprávění toho příběhu za stařenku.

Stejně jako její sourozenci Arnošt a Evka, dostala i ona jeden amulet s motivem pavučiny. V něm je ukrytý kus obrázku, který dohromady s ostatními kusy tvoří celek - mapu. Jeden kus mají Garlondovi, kteří jsou majiteli Hrochova Hrádku a další díl má Arnoštova vnučka Diana Dolgarská, rozená z Krahulčí (nyní 18 let). Za tetou chodí neteř přes léto občas do hor na výpravy a za poznáním. Elvíra jim o mapě poví, jen pokud bude přesvědčena, že se mají všechny tři amulety opravdu setkat a poklad Aranky Hradské má být odkryt. O Dianě jim říkat nebude, leda by tě družina přesvědčila, že chce Elvíře pomoci rodinu opět spojit a chápe význam vladykova odkazu o důležitosti rodinných pout.

Informace od Elvíry družině nedávej zadarmo, ať se pěkně snaží stařenku přesvědčit pádnými argumenty nebo informacemi, které si z tvrze pamatují o její rodině.

Kdy prozradí Elvíra, jak se k pokladu někdo dostane?

Lukáš a Aranka velmi dbali na dobré rodinné vztahy. Rodina pro ně byla základní kámen, stejně jako jsou základy pro dobrý dům. Občas se příbuzní pohádají, ale nemělo by

to rodinu rozdělit. Proto bude Elvíra trvat na tom, aby se dostavil zástupce z každé větve rodiny. Nejméně tedy někdo od Adama, Jaroše i Mařika Garlondových (větve Evky Hradské).

Než se dostaví někdo od Mařika, bude to chvíli trvat. Rodina se rozešla před lety a neudrží vztahy. Bude třeba tedy Mařika či jeho rodinu nejprve najít. Při čekání můžete s družinou zatím odehrát jiná dobrodružství z této oblasti nebo může družina jet Mařika hledat osobně. Pokud družina neví o Dianě, bude třeba najít i někoho z této rodinné větve.

Navazující dobrodružství, Tajemství Garlondova Rodu 2 – Rodinné setkání, obsahuje příběh nalezení Mařika a informace o pánech z Krahulčí, rodičích Diany. Sjezd těchto členů rodiny a rodinnou radu ohledně dalších kroků.

Další dobrodružství je Tajemství Garlondova Rodu 3 – Rodinný poklad. Zde je cesta k nalezení Arančiny dýky a otevření pokladu.

DEN 3

Družina se tedy vrátí za Tošovskými a dohodne se s nimi, případně s Garlondovými, zda a jak bude pátrání pokračovat. Pokud hráči nechtějí pokračovat v pátrání, bude to konec dobrodružství.

5. Místa a lokace, náboženství

Popis vesnice Strážiště

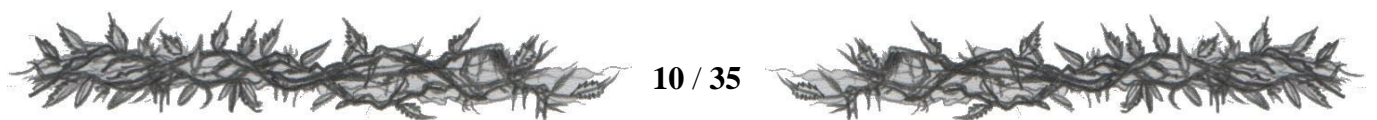
Strážiště je malá opomíjená vska na cestě mezi pevnostmi Malý Zvon a Jílovou. Stojí na hřebeni hor jako strážní věž mezi západním a východním údolím. Cestovatelé po místním kraji je vyhledávána jako zastávka v civilizaci. Poutníci si zde doplní životně důležité zásoby a odpočinou si v pohodlí hostince.

Strážiště je postaveno na rozcestí stezky do hor na Malý Zvon, na východ směrem k Březí Vlčné, a na sever podél hor do kempu U Prokletého dolu. Po západní cestě dojdete k Černému dolu a po r. 543 i do Hrochova Hrádku a Jílové. (Tam se v letech 543-544 přesunula velká část obchodů a vzniklo velké množství svatých míst, ať již chrámů nebo jen kapliček, poutních zastávek a jiných upomenutí na všechna možná božstva.)

Na rynku je postaven hostinec U Kubala, bylinkářství Bylinky víly Hromky, Zásoby medvěda Gūnta, a Ztracená veteš, kde prodávají všechno možné. Mimo rynek směrem na jih do hor stojí kovárna Lompalice.

- **Ztracená veteš**

Kamil Musílek je drobnější muž, tělo má soudkovité s viditelně rostoucím pupíkem. Hnědé vlasy ustupující vysokému čelu má střiženy na krátko. Na nose má posazený

středně velké brýle s tmavými ráfky a silnými dioptriemi. Ty jeho hnědé oči zkreslují do malých dětských oček, a dost tak vzhledem připomíná přerostlého hobita.

Kamil je sympatická osoba, která mluví v krátkých větách, zato z něj lítají jedna za druhou jako krupobití. Často mluví rychleji, než myslí. Rád se poslouchá, takže taková sprška slov přijde i návštěvníkům velmi příjemná. Slova hosty rozmazlují a Kamil se bez váhání i sám sobě upřímně zasměje nebo některé části zdůrazní napodobením někoho jiného. Ať to je Žitný Kuba nebo naopak krásná a rozvázná Maela.

Je však také koumák a dobrý překupník. Pro pobavení sebe i hostů udělá všechno možné, často má různé scénky a scénáře pečlivě připraveny. Nejen, že je promyšlí a zdokonaluje předem, také je po nocích a dnech bez zákazníků nacvičuje před velkým zrcadlem u něj doma.

Při určení ceny opotřebeného předmětu mu nezapomeň přidat pořádnou marži. Výkupní cena cetek zas bude řádně nízká.

Nosí obyčejnou košili a přes ni vyšívanou vestu zářící spleť fialových, červených a zlatavých nití vykreslujících drobné kvítky na černém podkladu. Kalhoty nosí kožené, hnědé nebo černé, a vyšší naleštěné boty do půli lýtek s pěkným pánským podpatkem. Jsou typicky městské a do hor se vůbec nehodí. V létě ho můžete potkat v krátkých plátěných kalhotách po kolena, s kapsami i na stehnech.

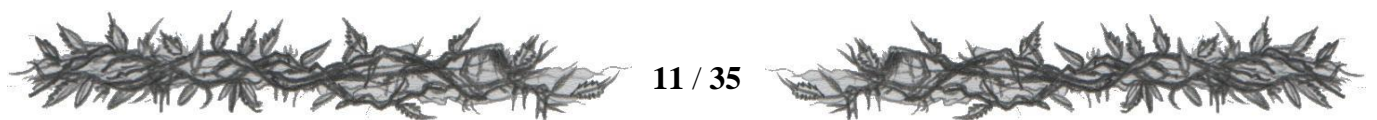
Vejdete-li do Ztracené veteše, uvítá vás malý zvonek zavěšený nad dveřmi svým vysokým a nepříliš hlasitým cinkavým tónem: „Cililink“. Do nosu vám vpluje několik odstínů těžších dřevěných vůní příjemně se mísících s jakousi svěží květinovou vůní v pozadí.

Obchůdek v jeho domku je drobný, zabírá půl spodního patra. Vpravo i vlevo od vchodových dveří se táhnou police zaplněné od země ke stropu vším možným harampádím. Lany, různými lucernami, tepanými vázami či amforami, kotlíky, háky, batožinami a miskami. V policích za prodejním stolem jsou sklenice a láhve rozmanitých velikostí s různě zbarvenými tekutinami či sypkými látkami. U zdi vpravo je opřený velký obraz ve zdobném vyřezávaném rámu, na kterém vidíte poměrně zašlý portrét jakéhosi bělovlasého muže v letech. Muž má vyobrazenu bílou košili s postaveným stojáčkem běžné velikosti, přes košili zelenkavou semišovou vestu a kolem krku zlatý dámský řetízek. Na řetízku visí přívěšek ve tvaru kruhu, na němž je upevněna malá kuše.

Ještě jeden o poznání menší obrázek zahlédnete na druhé straně pěkně vystavený v polici ve výši vašich očí. Na něm je pár tahy vyobrazena mladá žena sedící na obrovském balvanu v rozevlátých, průsvitných šatech. V pozadí vidíte horu Zubatku v celé její délce. Z tohoto úhlu pohledu to vypadá, jako by tu mladičkou ženu s květinovým věncem na hlavě co chvíli měly ty zubaté horské štíty secvaknout.

- **Lompalice**

Běžná malá kovárna Lompalice není ničím výjimečná. K přístřešku s kovadlinou a kovářskou výhni přiléhá ještě bouda s petlicí a těžkým zámkem. Na prostranství před stavbami stojí špalek se sekýrou a pár zapomenutými poleny dřeva na zemi kolem něj.

Kovář Natan Ouhaj je urostlý chlapík středního věku. Kudrnaté polodlouhé vlasy mu trčí kolem hlavy, stejně jako jeho vousy. Mohutné obočí a velký nos upoutají na první pohled. Nikdo mu tu neřekne jinak než Hromburác.

Jeho silný hlas je opravdu k nepřeslechnutí, jinak je to ale člověk mírný. Od cizinců si drží odstup, nežene se do zbytečné konverzace. Snaží se nesoudit jiné, obzvláště z těch pár slov, které s ním pronesou.

V kovárně vypomáhá také jeho dospívající syn Radosta Ouhaj, na kterého nejčastěji volá: „Ráďo!“ Je to svalnatý mladík s mohutnou hnědočernou kšticí, kterou se snaží splétat do copu. Přes ni nosí širší čelenku, aby mu vlasy nepoletovaly všude kolem. Rado je živelný a horkokrevný mladík, který se bez váhání pohádá s kýmkoliv. Nazlobení ho však přejde tak náhle, jako přišlo, a než se nadějete, je z něj najednou vstřícný a laskavý člověk. Než se zas rozčílí.

Natanova žena Muderawa je urostlá barbarka s dlouhými dredy staženými do culíku. Do obchodů se svým chlapům neplete, věnuje se nejčastěji svému oblíbenému lezení po horách a sokolnictví. Její největší opeřený přítel se jmenuje Pidloch.

ruční zbraně:

nůž
dýka
tesák
krátký meč
píka

střelné zbraně:

kuše
těžká kuše

ostatní:

podkovy, kování koně
horolezecké háky a oka

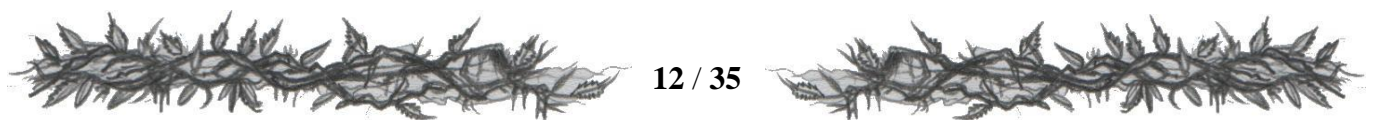
• **hostinec U Kubala**

Jen cinkne v prázdné hospodě zvonek, už se k hostům žene vyšší štíhlý horal s mohutným tmavým obočím a krátce střiženými vlasy i vousy. Na hlavě má černou kulatou čapku s vyšívaným pásem pestrobarevných květin kolem. Přes krk má přehozenou zástěru zavazovací na zádech a přes ruku utěrku. Jen co zahlédne návštěvu, hlubokým melodickým hlasem haleká přes celou hospodu na pozdrav.

Hostinský se jmenuje Žitomír Kubala, přezdíváný Žitný Kuba. Návštěvníky má rád, protože přináší novinky a všelijaké historky a často si také rád poslechnou i ty jeho. Příliš často ale remcají nad obtížnostmi života. A život zde ve Strážišti není žádný med, proto pokud se hovor stočí na tuto stranu, odsekne návštěvníkům zahořklou poznámku a jde si po svých.

Žitný Kuba je povahově velice hodný člověk, pracovitý a není příliš chamtivý. Chytrosti moc nepobral a všechny problémy řeší jednoduše - dá si na čas.

Hostinec je dvoupatrový, v přízemí je jídelna se 4 stoly, každý pro 6 hostů, a kuchyně se špazem. V horním patře je umývárna s dřevěnou kádí a zásobníkem na vodu se střechy.

Voda se může ohřívat v železném hrnci na kamnech, nebo kamny rovnou v zásobníku (technologicky je toto zařízení velmi vyspělé).

V hostinci nabízí tyto krmě:

chudá krmě:

ovesná kaše
pšeničné placky
bramborové placky
zeleninová polévka
oukrop (polévka s česnekem)
žitný chleba

masitá krmě:

pršut (sušená šunka - kýta)
plejskavice (placka z mixu mletého masa)

sezónní delikatesa:

dži-dži (prudce osmahnutá játra)

lepší krmě:

kozí sýr tvrdý (cop)
kozí sýr měkký, mazací

• Bylinky víly Hromky

Nápis na dveřích domku prozrazuje, že krom obyvatel je tu k sehnání také nějaký ten sušený květ nebo naložený kořen babky kořenářky. Není zde však obchod ani vyhrazený kout pro kupující. Bylinkaři a žijí zde Tommin Krupka (27), mladý světlý elf se svou ženou Maelou (23). Domek je dvoupatrový, skromně malý.

Název odkazuje na vílu Hromku, o které se tu vypráví, že žije v horách a stará se o bylinky.

Hned u dveří příbytku vás uvítá omamná vůně sušených i vařených bylin zavěšených v plátěných váčcích pod stropem. V přízemí je jen jedna velká místnost, která slouží pro denní život, vaření i spaní. V místnosti je nepřehlédnutelná velká pec s kamny, rozdělenými na vařicí část s kotlíkem a klasická kamna s pecí a sušárnou, kde se dá nahoře příjemně vyhřívat.

V prvním patře je sklad a malá alchymistická laboratoř s jedním lůžkem. Do té dochází jednou za čas stařenka Elvíra, která žije osamocena v horách a na zimu se stahuje do tepla. Ta navaří lektvary, s kterými mladý elfi pár přes celý rok hospodaří. Elvíra za to zde má teplou místnost s postelí a stravou.

Tommin Krupka je skromný elf. Stará se o své a příliš se nedá zatáhnout do řečí. Pokud tedy nepřijde nějaký bylinkář nebo léčitel - to se rozpovídá o horách a bylinkách v okolí a svých snech najít jednou v okolí Strhýl proměnlivý (bylina proti neviděným, která roste vzácně v nejvyšších horských úpatích). Tommin nosí obyčejné teplejší šaty, koženou vestu a vysoké boty. Dlouhé hnědé vlasy mívá spletené do copu a schované pod koženou čepicí.

Maela na první pohled zaujme svou upraveností, složitý účes si splétá z mnoha copánků a přes uši nechává spuštěné prameny vlasů vlnící se na ramena. V jejích vlasech vždy najdete dva kostěné hřebeny zdobené barevnými kameny, které jsou umělecky velmi

zdařilé. Oblečená je v modrých dlouhých šatech s kazajkou a zástěrou, ven nosí teplejší kalhoty, vysoké kožené boty a čapku - jako její muž.

K dostání jsou zde byliny na mírná nachlazení, obvyklé horské byliny a houby, lektvary a masti na rány běžně dostupné.

byliny na horečku (nutno uvařit čaj)

mast na sečné rány malá – 1 použití

mast na sečné rány střední – 2 použití

mast na sečné rány velká – 4 použití

mast na tržné rány malá – 1 použití

mast na tržné rány střední – 2 použití

mast na tržné rány velká – 4 použití

mast na zastavení krvácení velká – 4 použití

mast proti omrzlinám střední – 2 použití

lektvar proti přírodním jedům

speciální, středně dostupný:

mast malá s tečkovkovým olejem – na popáleniny (i kouzelné)

tečkovka viz. Dodatečné informace

• Zásoby Medvěda Gūnta

Lovec Adam Čestílek je muž středního věku, kterého tu hravě každý rozezná podle velké jizvy na tváři táhnoucí se od ucha pod bradu. Dlouhé vlasy si stahuje do culíku. Jeho menší vzrůst z něj dělá celkem nenápadného chlapíka. Pan Adam je rázný člověk, který si na nic nehraje. S cizími lidmi neumí příliš vycházet, i když to s nimi nemyslí nijak zle. Mluví spíše potichu, hlas má nakřáplý a vyšumělý. Nalovené maso prodává do hospody, zbytek suší a udí. Krom masa zde v obchůdku pocestní seženou také ptačí pera, ptačí pařáty a kosti.

uzené maso – různé druhy

sušené maso – různé druhy

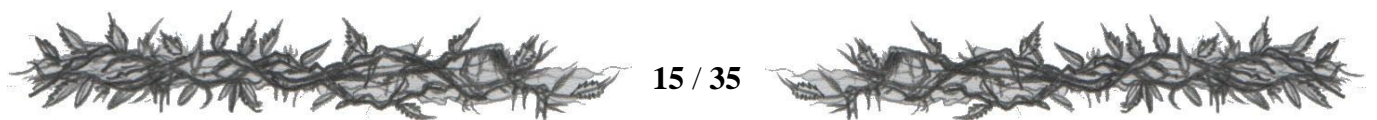
jídlo na cesty

Popis města Jílová

Městečko založené před dvěma lety na úpatí hory Zubatky Marcusem Garlondem a jeho družinou. Leží poblíž vesnice Březnice a řeky Vlčavy, severovýchodně nad Jílovou v místě, kde stály zbytky tvrze Hrochův Hrádek. Rozvaliny při vzniku města prošly opravou a přístavbou dalšího patra.

Jílová leží na území knížectví Grešlova, jehož nemalou část má pronajatu Garlondova rodina z Munrachu. Většinu území zaujímají farmy a sady, městské stavby jsou shluknuty kolem kulturního centra, co nejbližše křižovatce obchodních cest.

Město se rozkládá na nezvykle velikém prostranství, které čítá 10 lánů. Každý lán má přitom ve správě jen pár osob, v obydlí na rozcestích bydlí v průměru 2 rodiny, druhá stavba bývá stodola a stáj na potřebný dobytek. Farmy jsou smíšené, pastviny, pole a sady, stromky jsou mladičké, ještě pár let neponesou žádné plody. Ovocnými keříky je osázen jeden jediný lán, obestavěný ploty a přístřešky pro pěstování i sběr těchto plodin.

Po celém kraji jsou rozesety studny, někde již stojí, jinde je díra do země. Zásoby vody jsou zásadní pro zdejší kraj a bez nich by se těžko pěstovalo jiných plodin než odolných stromů.

- **Centrum města**

Centrum města není v porovnání s celkovým počtem obyvatel velké, na náměstí z udusané zeminy na první pohled zaujme nezvykle velký dvoupatrový hostinec U smutného pána, s hospodou a stájemi. Přesto je zde místo i pro druhou hospodu Čarovná dáma, která není od hostince daleko a je viditelně méně noblesní stavbou.

Nepřehlédnutelné je neočekávaně veliké sanatorium Mut, sestávající z několika přilehlých staveb. Přitom se kolem motá jen tři až čtyři mladé dívky, které příliš často neoblékají pestrobarevný kněžský šat. Spíše chodí oděny prostě a prakticky. Stavba má kamenné základy, jinak je jen narychlo oplácaná hlínou. Přesto vdechuje místu vnitřní klid a přívětivost, obzvláště v době, kdy se náměstím nese zvonivý zpěv dívek, který na notnou chvíli zastaví práci všech kolem.

Vedle hospody na dvoupatrovém domě s mnoha okny je v patře k zahlédnutí na štítu nápis: Škola střehu při dobrotivé paní Baleye. Na stavbě je na jedné straně načrtnuta velká postava v jakési taneční póze, s vybarvenými tanečními botkami. Asi tu bude ještě mnoho práce. Naopak erb je dávno hotov, připomíná velkou zdobenou minci s dírkou uprostřed.

Na druhé straně náměstí, naproti škole střehu, stojí pár menších domků s obchůdky, které zdaleka nejsou všechny obsazeny. Další domky pro nájem jsou postaveny kolem severozápadní cesty z náměstí.

Uprostřed náměstí se vyjímá dřevěná zastřešená tržnice. Východně, stranou od ní, je jednodušší krytý prostor pro umístění povozu a kláda k přivázání koní.

Samotná stavba chrámu Rã se rýsuje pomaleji, jelikož si stavitelé dali záležet, a již je hotový kamenný sklep i část přízemního podlaží. Dřevostavba horních částí budovy byla odložena a pan stavitel Švejcha se rozhodl stavbu dokončit taktéž v kameni.

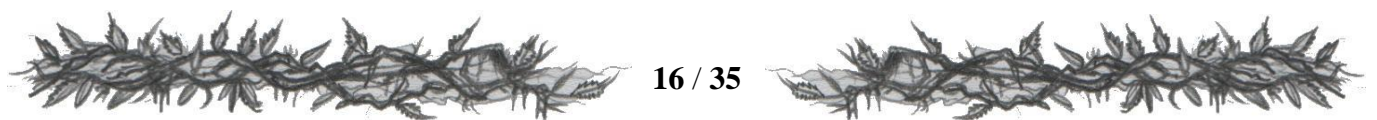
Naplánované je také venkovní divadlo ve velkolepém uměleckém stylu, prozatím jeho místo vyznačuje jen oplocený pozemek mezi chrámem Rã a hostincem U smutného pána. Divadlo pod otevřeným nebem má zvláštní kouzlo - v plenéru umění dýchá jiným životem.

Jako strážnice se prozatím využívá jeden z domků naproti hospodě jako srotiště obránců a jak plyne čas, ukazuje se, že strážníci zůstane i v příštím roce. Bezpečnost v Jílové prozatím nevykazuje výkyvy ani není příliš nízká. Přednost mají pole a stavby.

- **Ostatní informace**

Město má vlastní skupinu bojovníků, kteří během dne projíždějí krajem a dohlížejí na bezpečnost. Jedna vojenská jednotka jezdí pravidelně z blízké tvrze Hrochův Hrádek na výpomoc.

Velkou pozornost věnují obyvatelé cestám, nejen v centru na náměstí, ale i kolem města, obzvláště té na sever.

Na náměstí postavili místní dřevěný rozcestník:

- Jílová - Březnice 2 km
- Jílová - Hrochův Hrádek 3 km
- Jílová - Grešlův Mlýn 21 km
- Jílová – Strážiště 33 km
- Jílová - Plané Loučky KEMP 53 km
- Jílová - Tvrz Malý zvon 59 km
- Jílová - KEMP U Prokletého dolu 75 km
- Jílová - Rozkvět
- Jílová - Munrach
- Jílová – Větrov

• Chrám Ră v Jílové

Chrám Ră je prozatím situován v jednom z obyčejných domků a připomíná studovnu. V přízemí je velká otevřená místnost s několika stoly, židlemi a knihovnou s pár knihami. V chrámu pocestný kněz Talan zaučuje mladého hochu Joseho. Přistupují ke zvědavým tvářím vstřícně a obrnění trpělivostí vyprávějí o účelu této budovy. Ră sleduje prostřednictvím svých kněží dění ve světě a pomáhá zájemcům najít jejich cesty, volby a cíle. Kněží pokládají otázky, na které by si měl člověk odpovědět a tím se sám posunul dál.

Bohyně Ră viz [Dodatečné informace](#)

Kamenný chrám má již postaveno také tajné sklepení, ve kterém shromažďuje zajímavé svazky, cenné historicky nebo fakticky. Vstup je zabezpečný zámkem na kněžský kulatý amulet s okem Ră.

• Škola střehu při dobrotivé paní Baleye

Uvnitř budovy je jednoduchá, velká a prostorná tělocvična. Na zdech jsou ve stojanech upevněny různé zbraně – dýky, hole a šavle se širokými stuhami. Také je tu vystaveno přírodně zhotovené kopí se zakrytým hrotem. S tím se však nebojuje. Na zemi u zdí je pár balíků slámy.

Ve škole střehu učí boji s dýkami a šavlemi asi dvacetletá dívka Markéta. Boj s holemi a finty s nimi zde učí stejně starý hoch Jura. Oba mají rádi legraci a s prozatím jediným studentem Vinckem se neustále pošťuchují a dělají si jeden z druhého legraci. Vincent je mladý elf, učí se bojovat s holí.

• Chrám Mut v Jílové a Sanatorium Mut

V hlavní budově chrámu Mut je v přízemí lazaret, který je schopen naráz pojmout něco kolem třiceti zraněných. Ošetření či déle nemocní jsou pak ubytováni v postranních budovách, aby bylo v lazaretu opět volno.

V prvním patře se nachází samotný chrám bohyně Mut a ubytování pro sloužící kněžky. Je to prostorná místnost s velkými okny na všechny světové strany. Viz. Dodatečné informace – Mut.

Slouží zde dvě kněžky Mut. Mladé dívky, které se teprve rozkoukávají po světě. Obě sem přišly nedávno z jižních svahů hor. Každé ráno probouzejí město opojným zpěvem, který je slyšet často i přes den. Jsou zvyklé si běžně zpívat u práce.

Bohyně Mut - viz. Dodatečné informace

Obchodníci

• Čtyři hnáty (obchod se zvířaty)

Severní cestou za zahradami Sanatoria Mut zaujme snad každého návštěvníka stavení s vývěsním štítem Čtyři hnáty. Domek není velký, ani nijak zdobený, s několika menšími přístavky. Obehnaný je vyšším kůlovým plotem doplněným drobnějšími prkny přibitými velmi blízko u sebe. Hosty přivítají u vrat tři uštěkaní psi, kteří rozštěkají další zdejší hafany. Na dvorku u stavení se houpavou chůzí prochází pár malých prasátek, několik holubů a slepic s kuřaty. Ve východním ohradníku se pasou koně, poníci, osli. V severním ohradníku jsou zástupci různého domácího dobytka.

Agáta, žena středního věku (42), chodí otrhaná, jak ke slepicím, tak do krámu. Má dlouhé šedivé vlasy, které nosí stažené širším pásem látky. Nosí vysoké černé boty, hnědou dlouhou sukni a zelený kabátec. Je obecně podlézavá, zato neurvalá a nepřátelská. Tvrdá, ale čestná. Nebojí se nebezpečí a výzev a je to žena cílevědomá. Má zájem o zvířata a přírodu. Ve zdejší komunitě patří k odpůrcům kácení a ochráncům lesů. V domku ve skříni má ve skryté kapse v sukni ukrytý přívěšek se dvěma drahými kameny (černá hvězda 2ks po 374 zl).

Agáta bývala ve svém mládí hraničářka a milovnice přírody, která zažila nejedno dobrodružství. Když už nezvládala dlouhé výlety, odešla do Munrachu a snažila se vést osvětu v chudé čtvrti. Myslela si, že tak dětem nabízí lepší život a bohatší zítřky. Před dvěma lety přišla s lůzou sem do Jílové.

předměty k prodeji:

zvon kravský 3ks
klíčka na ptáky 8ks
sedlo 2ks
oves pro koně 6ks
postroj na koně 7x
ohlávka a otěže na koně 9x
ustájení (na den) 6 míst

zvířata:

kuře 4x
kráva na porážku 7ks
kráva dojnice 7ks
pes hlídací 3ks

pes lovecký 4ks

osel 5ks

koza 3ks

jestřáb malý 1 ks

kůň tažný 9ks

kůň jezdecký 5 ks

vůl 6ks

prase 5ks

holub 4ks

selátko 6ks

poník 2ks

ovce 8ks

pěnkava 8ks

- **Kované hroty (obchod s luky a šípy)**

Vydáte-li se z centra Jílové severozápadní cestou, dojdete k tomuto malému obchodu. Vývěsní štít s vypáleným lukem a šípem označuje v řadě domků obchod s luky. Nápaditost chybí i uvnitř, v místnosti jsou zavěšeny na zdech luky a kuše, oboje ve dvou typech provedení. V bedně na zemi jsou poskládány nějaké toulce, jednoduché a prakticky velké. Naproti dveřím je postavený pracovní stůl s rozpracovanými výrobky a dvěma kulatými štokrлаты.

Bram (23), holohlavý, s knírem a vousy. Je fanatickým milovníkem lovu, osamělý a tajnůstkářský. V hovoru rád laškuje, je veselé povahy. Dokáže neuvěřitelně odpouštět. Morálně zkažený. Nosí černé boty, tmavě zelené prošíváné kalhoty na kšandách a obyčejnou košili. Má u sebe brambory a svíčku.

předměty k prodeji:

šíp 94ks
luk skládaný krátký 8ks
luk dlouhý 8ks
kuše těžká 4 ks
kuše lehká 6ks
šipka do kuše 48ks
toulec velký (24 šípů) 4ks

- **Hostinec U smutného pána**

Dvoupatrový dřevěný dům s hliněnou omítkou je celý rezervovaný pro ubytování hostů. V přízemí jsou dva pokoje pro šest osob a dva dvoulůžkové pokojíky. Horní patro je postaveno pro majetnější hosty. Čtyři pohodlné dvoulůžkové pokoje s posezením u okna a jeden lepší apartmán s balkónem situovaným na jižní louku a nedaleký les. Je z něj vidět částečně i na východní nádvoří a na příjezdovou cestu do města. Z druhého konce balkonu lze dohlédnout na západní farmy.

Hospoda a krytá stáj pro 10 koní je přistavena k severní straně domu.

Nápoje:

medovina
mošt ovocný (1dcl)
pivo lepší (tuplák)
víno lepší (1 dcl)
mléko čerstvé (1dcl)

pokrmy:

zeleninový vývar s noky
zelňačka
bramborové placky s bůčkem
chléb žitný krájený
poutnický kapoun na víně, s nádivkou 4ks
vepřová pečeně s ovesnými noky 2ks
ryba pečená s bylinkovým knedlíkem 6ks
kuře pečené s bramborem 12ks

• Hospoda Čarovná dáma

Hostinský Popek je starší pán, který si zakládá na upraveném vzhledu. Nosí dlouhé vlasy, hustý dlouhý knír a vousy. Je to požitkář, který jako většina hostinských umí být pěkně arogantní. Je hrdý na svou práci a velmi cílevědomý. Také pedant, hlavně na sebe. Má velký zájem o historii, proto píše i zdejší kroniku. Nosí černé sandály, tmavé dlouhé kalhoty a zelenkavou tuniku. U sebe má list hledaného zločince, zlatý prsten, malý nůž, dýku.

Tato stavba není podsklepená, jako sklad se využívá horní patro.

nápoje:

pivo (tuplák)

rum (panák)

víno (1dcl)

kvašený mošt (1dcl)

kyslé mléko

podávané pokrmy:

chléb žemlový bochník 7ks

chléb prosný bochník 5 ks

sýr tvrdý trojúhelníkový výřez 12ks

vejce míchaná 4porce

prosná kaše 10 porcí

šlejšky se zelím 20 porcí

slepice s jáhlovou kaší a jablky 5porcí

ostatní jídlo:

cibule 2ks

kedluben 5ks

jablka 7kg

zelí 2kg

mrkev 3kg

mouka (5kg pytlík) 1ks

ryba solená (malý sud) 4ks

• Odvary U Jícka (alchymista)

Jen co se někdo cizí začne motat u tržiště, už ho má Jícek v hledáčku a i jeho doprovod z bezpečné skrýše pozoruje. Tu se skryje za obchodnický povoz, onde jakoby jen tak kouká nezúčastněně do studny. Čeká však na svou příležitost a pokud shledá, že by takový nově přichodí mohl potřebovat jeho léčivé lektvary nebo nějakou tinkturu, přiběhne se představit a ochotně něco málo ze své torny nabídnout.

Jícek je desetiletý klučina, rozčuchaný a špinavý. Jeho kratší zrzavé vlasy mu kolem hlavy rošťácky povlávají. Má dobrotivé srdce, nesobecké a skromné. Je otevřený všemu novému, hlavně co se učení týká. Má velký zájem o vaření vín a lihovin.

Zato je to horká hlava, možná právě proto, že je velmi citlivý a žárlivý. Často se cítí ublíženě, rozčílí se a pak bez rozmyslu končí se všemi nabídkami, kamarádstvími a jakýmkoliv kontaktem. To ovšem není na dlouho. Jakmile se mu nálada spraví, na všechny tyto konce zapomene a je rozčarovaný z odtažitého chování dospělých.

Nosí tmavě zelené kalhoty s kšandami a světle šedou rozevlátou košili. Přes hrud' má lajdácky přehozenou torničku s pár věcmi. Vlastní list pergamenu, pinzetu, kožený pytlík s pár měďáky a stříbrňákem. V Březnici u své kamarádky Cintoníny má uschovanou malou dřevěnou truhličku s drahými kameny (hematit 4ks v hodnotě 418zł a lapis 4ks za 288zł).

Dračí Hlídka

hra na hrdiny

Z dobrotivého srdce mu dívky ze sanatoria Mut vyhradily místo na spaní a uchování jeho věcí. Nosívá s sebou jen tři nahodile vybrané léčivé lektvary a pár obvazů.

Jícek se techniku bylinkaření a výrobu lektvarů učil u Cintoníny, která se trochu bylinkami a vařením z nich zaobírá. Zbytek si přečetl v knize, kterou našel při svých výpravách po okolí. Zalíbily se mu obrázky aparatur a rozhodl se, že se naučí číst a zjistí, co je v ní ukryto za tajemství. Jeho lektvary jsou proto jedinečné a sám je ještě bez knihy neumí přesně vyrobit.

předměty k prodeji:

destilační aparatura 3ks
rovnoramenná váha 5ks
kotlík
lahvička 2ks
trychtýř 9 ks
klíč 3ks
kadidlo 7ks
sklenice 0,5l 6ks
hmoždíř a tlouk 1ks
parfém 6ks
dýmka tabáková 5ks
dýmka dlouhá špalíčková 8ks
ampulka 9ks
pinzeta 7 ks
lahvička hliněná 4ks
lahvička skleněná 9 ks
lahvička kovová 2ks

byliny:

blázníček 6x
bezhorečnick 10 ks
česnek 8ks
proskurník (proti zánětu) 1x
salvia 1ks
prha (tinktura na rány) 9ks
bříčka (na bolesti žaludku) 7ks

lektvary:

bříčkový lektvar (proti nevolnosti)
prhová mast (mazání na poranění kůže, sečné rány)
proskurníkový lektvar (proti zánětům očí i ran)
salvino hojivé pohlazení (antibiotikum)
lektvar bezhorečnicku (proti horečkám)
tinktura Bláznova dýka (nervové paralytikum na zbraně - 1 použití)
blázníčková třešeň (plody) (nervové paralytikum - 10ks/os = smrt)

Popis vesnice Březnice

Březnice je malá vesnice, která ve zdejším knížectví stojí mnoho let. Stála zde i v dobách, kdy do místního kraje nezavítalo příliš mnoho návštěvníků a kdy se na strmé skalní stěně desítky let rozpadala nedokončená tvrz Hrochův Hrádek.

Spolu se Strážištěm to bylo malé útočiště s lidským osídlením na nepřívětivé cestě z východu na západ, směrem do civilizace. Na rozdíl od Strážiště je Březnice mnohem dál od hlavní obchodní cesty a původně sloužila jako ubytování a možnost obživy pro sloužící na tvrzi.

Ve vsi nenajdete ani pořádnou náves, asi uprostřed řady jednoduchých stavení je mezi starostovým domem a hospodou jako dominanta stará studna. Odtud na jih i na sever, stojí vždy pár přízemních chýší se sadem, políčkem nebo ohradou a přístavkem pro dobytek. V Březnici nemají žádné obchody ani pořádný hostinec s místem pro nocleh. Poutníci mají s přespáváním pod střechem dvě možnosti: buďto se natáhnou v hospodě na zemi a ráno časně vyskočí nebo jim starosta zajistí ubytování u vesničanů doma. Běžně je ale pošle do Jílové, která není příliš daleko a je na ubytování pocestných vybavena.

Žije tu malá komunita čítající 9 rodin. Dohromady něco kolem 40 místních.

• Hospoda Pod převisem

Jednopatrový domek, ve kterém v jedné půlce bydlí a v druhé pracuje hostinský. V hospodě stojí proti sobě dva dlouhé masivní stoly, oba dohromady nabízí místo pro všechny zdejší. U každého stolu jsou přistaveny jednoduché lavice, vše je vyrobeno jednoduše, z půlených kmenů stromů.

Popis tvrze Hrochův Hrádek

Na jižním úbočí pohoří Zubatky, severozápadně od vsi Březnice, se nachází nově opravené opevněné sídlo na kosouhlých základech. Jedná se původně o jednopatrový strážní hrádek, ke kterému se váže mnoho pověstí.

Podle vyprávění místních z Březnice je prý Hrochův Hrádek postaven na základech neznámé staré stavby, která již dávno spadla. Pro stavbu tvrze se tedy velmi dobře dala využít opracovaná plošina s navršeným pahorkem ve strmém srázu pohoří. Pahorek obklopoval val.

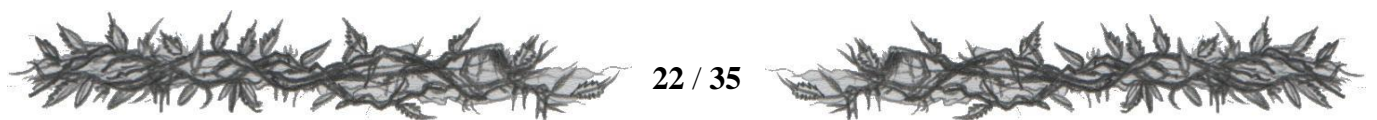
Kamenné stěny dnešního Hrochova Hrádku jsou obehnané kůlovou palisádou s opěrným valem, která chrání i část přístupové cesty k bráně. Strmý jižní sráz pohoří je přírodním ochranným pásem tvrze.

Na tvrzi slouží deset vojáků a deset dobrovolníků místní obrany. Z těchto vyjíždějí různé smíšené družiny do deseti osob vypomáhat Jílové. Nejčastěji objíždějí farmy a přilehlé zalesněné oblasti, aby zabránili napadení dobytka nebo zcizení zásob bandity.

Přízemí

• Nádvoří

Za mohutnou dřevěnou bránou, za kterou je možno spustit ještě masivní kovovou mříž, je nádvoří, využívané jako vojenské cvičiště. Správce kraje zde některé večery pořádá zábavu

pro služebnictvo, pocestné nebo obyvatele sousedních vsí. Návštěvníci mohou zhlédnout nejen bojová vystoupení, ale také divadelní či hudební představení. Jednou za čas se celá tvrz promění v divadelní parket a místní herci i služebnictvo představí publiku nevídaný pohled do minulosti tvrže nebo některou z místních legend. Někdy nechají završení takového představení na samotném publiku. Ač je tvrz zprovozněna poměrně nově, získává takovými netradičními vystoupeními věhlas po kraji velmi rychle.

- **Strážnice a zbrojnice**

Vpravo od brány stojí strážnice a zbrojnice. Přístup do nich je pouze dveřmi z nádvoří, kterými se také vchází na schodiště do horních pater. Místnosti jsou velké 4x4 metry. Vybavení místní domobrany a vojska je skromné. Převažují zde různé kožené, prošíváné a vycpávané zbroje, kroužkových brnění je tu jen pár kusů. Ze zbraní zde převažují tesáky a meče, v pár kusech stojí u zdi píky a hole, jedna či dvě bojové sekery. V hojnějším počtu jsou zde zastoupeny krátké i dlouhé luky a pár kuší. Vybavení je počítáno pro dvacet osob s několika náhradními zbraněmi a zbrojemi.

- **Konírny**

Za strážnicí na nádvoří zaujmou hned na první pohled konírny. Toto polootevřené stání pro koně je označeno vývěsním štítem Hojsárkovy stáje a je stáním pronajatým stájníkovi Hojsárkovi z dřívějšího hlavního města. Koně, které užívají vojáci z tvrže, mají svá vyhrazená stání, koně volně stojící ve stájích směrem na nádvoří jsou k pronajmutí. Pět koňů místních, pět k nájmu. Štolba je schopen do stáje ustájit ještě 3 koně na noc, ale nechá si za to dobře zaplatit. Další čtyři koně je možno ještě uvázat na nádvoří u vazného stání.

- **Hodovní síň a zázemí kuchyně**

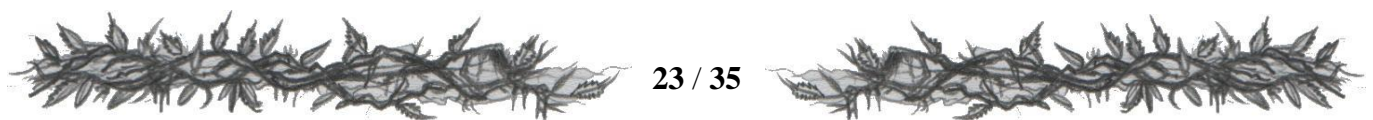
Naproti stájím lákají pohled příchozího velká dřevěná vrata. Ta jsou v chladných dnech zavřená. Jakmile se ale počasí trochu umoudří, zůstávají od brzkého rána až do večera otevřena. Za nimi jsou postaveny dva tesané dlouhé stoly s židlemi, vpravo u zdi je lavice s vysokým opěradlem. V severovýchodním rohu místnosti stojí otevřený krb.

Z hodovní síně můžete projít do místnosti s pecí a ohništěm s kotlem. Pokud tu právě kuchaři nepřipravují hlavní jídlo nebo dobroty pro panstvo, peče se tu chléb, placky a bochánky.

Mezi kuchyní a hodovní síní je spíž s policemi a háky visícími od stropu. Na těch se skladuje maso, nejčastěji celé polovice nebo čtvrtky ovcí, krav nebo prasat. Najdeme na nich vyvěšenou také zvěřinu, pokud se zrovna zadařilo nějakou ulovit - laňku, tetřeva nebo dostupnějšího zajíce.

- **Ostatní**

Další menší místnosti jsou vybaveny pro ubytování služebnictva a méně vážených hostů, nebo jsou využity jako úložna pro zásobování.

První patro

Obě schodiště do prvního patra jsou jakousi rodinnou galerií, na západním schodišti jsou pověšeny obrazy rodiny majitelů tvrze. Na východním schodišti jsou vyobrazeni družiníci a přátelé zesnulého syna Marcuse Garlonda, který před dvěma lety nechal tuto tvrz opravit a nedaleko od ní založil město Jílová. Popis obrazů je umístěn přímo v textu dobrodružství.

V patře pak jsou dva salónky, Modrý Marcusův salónek a Lovecký salónek. Oba jsou památkou na Marcuse Garlonda. Marcusův salónek je zařízen a vyzdoben vyobrazeními Marcuse jako rytíře. Lovecký salónek je pak tradiční, s trofejemi ulovené zvěře po stěnách a s lustrem z paroží. Více opět přímo v textu dobrodružství.

Po stranách tvrze jsou pokoje vybaveny pro ubytování případných hostů a v přístavbě vedle brány je zřízena ubytovna obránců a vojáků. Vstup do ubikací je po venkovním schodišti z nádvoří.

Druhé patro

Do druhého patra je stavba postavena pouze nad salónky a je zde luxusní Velká síň. Místnost lze předělit a využít pro hosty. Síň má balkón po celé šíři, situovaný na sever s výhledem na hory.

6. Cizí postavy (NPC) a nestvůry

Správce tvrze a okolí Dakto

Dakto Spiralli je mladý dospívající hoch, který na první pohled nezaujme ničím podstatným. Nosí obyčejné šaty, často chodí bosky a na ruku má rukavice. Někdy kožené, jindy látkové či plesové. Ze zásady je nesundává. Pouze na spaní. Vlasy má hnědé a udržuje si je kratší.

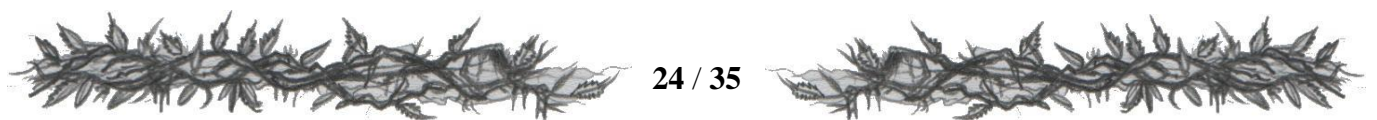
Dakto je již nekolikátý rok knězem Rā, rád pozoruje cvrkot ve městě nebo na tvrzi.

Lidé se k němu rádi obracejí pro radu nebo ho žádají o pomoc. Dakto je totiž rozvážný a klidný. Krom spousty přečtených knih získává zkušenosti na cestách. Procestoval několik sousedních království a zdokonalil se tak v mnohých jazycích. Setkal se při hovoru s králi, bardy i chudáky a tak ví, kdy se jak ke komu chovat.

- **Co poví o Marcusovi Garlondovi a jeho rodičích**

Jaroš Garlund a Adina (rozená Kvítková) jsou obchodníci s látkami a knoflíky. Žijí v nedalekém velkém městě.

Syn **Marcus Garlund** byl trochu umíněné dítě a z města odjel před svým desátým rokem na Hrochův Hrádek, kde se v soukromí věnoval studiu vojenských taktik, boje a válečných strategií. Před čtyřmi lety hrádek opustil a vydal se na dobrodružnou cestu do Černína. Po

cestě chtěl získat slávu a povědomí o tom, jak se státi vladykou, jako jeho praděd Lukáš Hradský.

Dva roky zpět se vrátil z cest do Munrachu, který byl v tu dobu obléhán nepřátelskými krolly. Zde sloužil své vlasti ve vojenských řadách jako velitel desátník a po posledním atentátním útoku na Munrach zachránil a odvedl narychlo přes 180 chudých osob k Hrochovu hrádku, kde založil město Jílová.

To ovšem záhy opustil a na slavnostech Proroků přislíbil králi jako člen Daktovy družiny pomoc v patové situaci s démonkou Vlčicí. Odtud se již bohužel nevrátil. Zprávy o něm končí u obleženého a vyhlazeného města Černín, kde našel smrt pravděpodobně v boji s jakýmsi upírem.

Jeho sestra **Nela Garlondová** se narodila před čtyřmi lety v Munrachu, chvíli po té, co Marcus odjel z Hrochova Hrádku za dobrodružstvím. Toho času je stále malé dítě.

Vladyka Hroch, původním jménem **Lukáš Hradský**, silně vybočoval ze svých rodinných poměrů. Pocházel z rodiny pracovitých a později též movitých sedláků z Vysokého Hradiště, nedaleko Munrachu.

V Grešlově za jejich působení zahnali Lukáš a Aranka mnoho hrůz, organizovali akce proti banditům, pomáhali žebrákům na cestách. Každému, co si zasloužil: některým holí, jiným nabídkou práce při úpravě cest, či stavbě nových ohrad na pastvinách poblíž vsí a městeček.

Nakonec se usadili na staré tvrzi, kterou opravili a žili zde dlouhá léta. Měli několik dětí. Syn Arnošt se stal cestovním obchodníkem a putoval krajem. Jeho nejmladší dcera Evka založila rodinu a měla tři syny: Adama, Jaroše a Maříka. Po smrti Lukáše zůstala tvrz opuštěná. Nikdy ji nestihli celou opravit.

O Elvíře nic neví.

- **Co si myslí o pátrání po tajemství rodiny Garlondů**

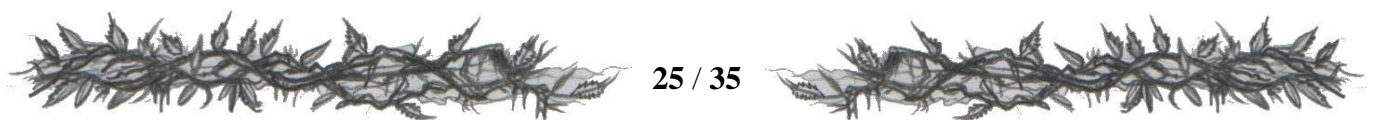
Dakto se nesnaží do situace zasahovat a je pouhý pozorovatel. Vystupuje neutrálně.

Sám o sobě je tímto hledáním zaujatý, rád zjišťuje a pomáhá. Tím, že byl Marcus jeho přítel, má velký zájem na přenesení poselství vladyky Hrocha na jeho potomky. Obzvláště po bližším seznámení se vztahy uvnitř rodiny, které mu zajistil sám Marcus. Bude se snažit pomoci jednotlivým osobám spíše jemu obvyklými dotazy: „Proč to považujete za důležité? Co budete dělat pak? Co vám to přinese? Proč nechcete, aby...? Jak byste se cítil, kdyby (to tak bylo/nebylo)?“

Jaroš Garlond

Fešný mužský v letech (46), oblékaný do lepšího městského oblečení. Prošedivělé tmavé vlasy má stříženy na krátko. Nosí rovný a upravený knírek.

Pan Garlond je hrdý na svou pozici obchodníka a odsuzuje všechny členy rodiny, kteří se dobrovolně rozhodli žít život bez titulů nebo rodinného majetku a zakládají si spíše na

vztazích. Má rád vše dané, od obchodnické etikety po vzorce chování v rodině. Problémy rád řeší stručně a efektivně.

Svou ženu nadevše miluje a tak i když se mu to nehodí moc do jeho představy, jak se má žena váženého obchodníka chovat, s tichým obdivem respektuje ji a její víru k Paní tajemství Syrael.

- **Co si myslí o pátrání po tajemství rodiny Garlundů**

Jeho motto by znělo: „Za vším hledej závist.“ Sebestředně se domnívá, že všichni touží po jeho bohatství a Tošovští přijeli na tvrz jen proto, aby se z pozice šlechty této tvrze zmocnili. Ona totiž náleží jim, stejně jako jemu. Proto se bude snažit co nejdéle zdržovat a nepodporovat příliš horlivě snahu o nalezení či zjištění čehokoliv. Během salvností se pokusí, nejlépe se vši parádou, získat od krále glejt na výhradní držení tvrze Hrochova Hrádku. Pak může najít „svůj“ rodinný poklad a splnit tak požadavky na povýšení do panského stavu.

Adina Garlundová

Překvapivě mladě vypadající žena (37) s dlouhými blond vlasy, vlnícími se přes ramena do půli zad. Její tváři dominuje malý nosík a tmavě modré oči. Odhadnout by jí leckdo mohl šestadvacet let. Díky menšímu vzrůstu a útlé postavě působí křehce a často až pohádkově.

Hlas má však hlubší, zastřený a umí velmi dobře pracovat s jeho melodií. Leckteré přesvědčované tak přikloní na svou stranu. Některé osoby ukolébá do sladké víry, že je vše v nejlepším pořádku. Agresivní a dotěrné kluky zas umí okřiknout a zastrašit hromovým „Ne!“.

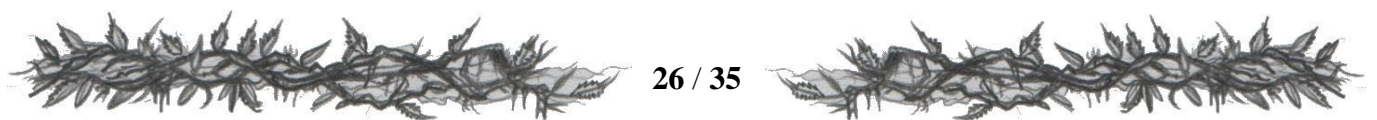
Věřící v bohyni tajemství Syrael, což cítí jako svou životní náplň a poslání. Pokud se jí někdo na její víru zeptá, nezapírá, ale nechce se o ní bavit. Většinu svého času věnuje aktivitám pro tuto víru. I proto si vzala Jaroše Garlonda, který se nezajímá o detaily a je spokojený, že má krásnou, mladou ženu, která k němu vzhlíží a je mu jako okrasa po boku na obchodních jednáních. Také neutráčí jeho peníze. Proč by to také dělala, když má svých dost. To ale její muž nemusí vědět.

Proto je také vyobrazena na rodinném portrétu s vějířem z havraních per s perlami. Byť se na ten obraz vůbec nehodí, je to symbol její víry

- **Co si myslí o pátrání po tajemství rodiny Garlundů**

Nedává zájem okatě najevo, ale velmi ji toto zaujalo. I když to je historie jejího muže. Byla to i historie jejího syna, jehož sesnažilav těchto ohledech vždy podporovat. Právě díky ní mohl Marcus odjet na Hrochův Hrádek, zde žít a učit se.

Je zvědavá, jak se bude celé pátrání vyvíjet. Rozhodně do něj bude v budoucnu zasahovat drobným taháním za nitky.

Hraběnka Gina Tošovská

Mladá žena (24) s rovnými hnědými vlasy na ramena a čokoládovými očima. Je na ní vidět únava posledních dnů a měsíců, ať už je to z dlouhé cesty nebo péče o její roční holčičku Dorotu. Přijela na Hrochův Hrádek hledat rodinný amulet. Když se dozvěděla, že se k němu nedostane, sesypala se. Proto pro ni bude povzbuzení, pokud přijde družina s informací, že je Elvíra naživu a amulety mají být tři, spojeny nějakým tajemstvím.

Gina je jediná dcera Arnošta Garlonda, kterého rodina odvrhla kvůli tomu, že se stal pouhým farmářem. Gina se nyní snaží pro svou dceru doplnit rodinné informace, aby nebyla jen chudou vnučkou, ale mohla být na svůj rod náležitě hrdá. Přeci jen se jí podařilo provdat za hraběte. Doufá, že se snad i Jaroš nechá obměkčit a přizve ji opět k rodinnému stolu spolu s Maříkem a jeho rodinou.

Gina vystupuje rozhodně, i když se často podřekne nebo je zaskočená. Pak jako správná hraběnka omdlí. To je velká výhoda takového panského postavení a na rozdíl od dlouhých proslavů tento akt ovládla velmi rychle.

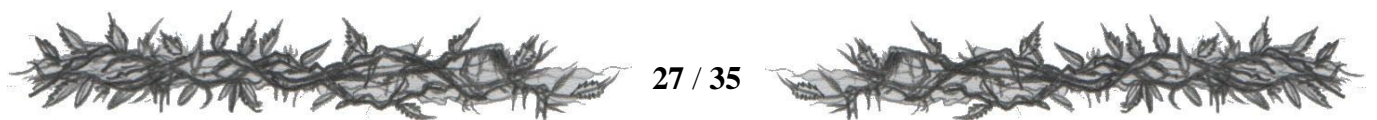
- **Co si myslí o pátrání po tajemství rodiny Garlondů**

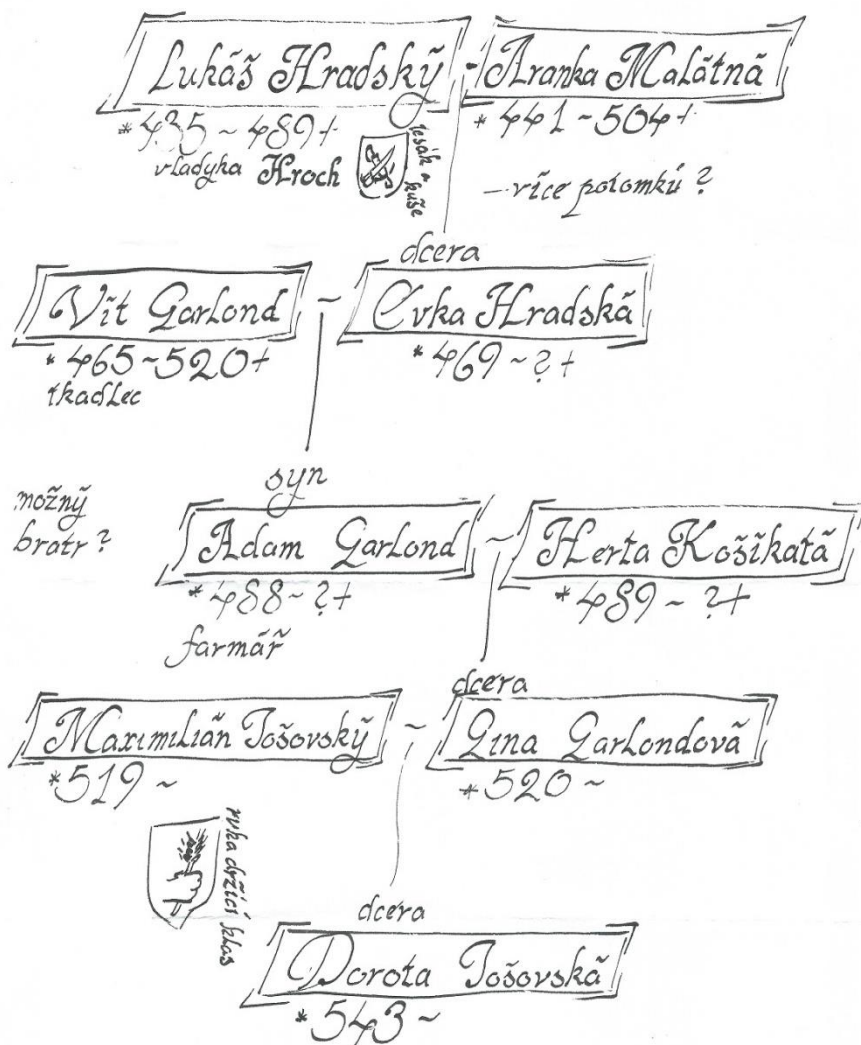
To, že existuje nějaký rodinný poklad, ji zaskočí. Zná totiž svého strýčka a jeho hrabivost. Obává se, že mu touha po dalším majetku zatemní mysl a tak zcela zhatí její plán, spravit jejich vztah.

Proto se bude snažit nejprve zjistit co nejvíce o tom, co v pokladu může být. Zda je to kopa peněz nebo nějaká knížka s tajnostmi. Bude se snažit zdržovat, a pokud bude mít možnost jet na setkání s dalšími členy rodiny jako první, pojedě. I kdyby to znamenalo nechat tu Maxmiliána a zaplést ho do sledování Jaroše za její nepřítomnosti.

Další krok v pátrání učiní až tehdy, bude-li rodinou donucena nebo si bude jistá, že má navrch. Pokud by měla rodina čekat na nějaký její krok nebo rozhodnutí, nebude otálet a zbytečně na sebe strhávat pozornost.

Poznámky hraběnky Tošovské k jejímu rodokmenu:

Hrabě Maxmilián Tošovský

Zamilovaný mladý hrabě (25), který přijel doprovodit svou ženu za velkolepým cílem. I přes všechnu odvahu, vzít si chudou dívku, vítá bohatý a šlechtitný rod Hradských. Aby tak utišil nejen posměšky, kterými Ginu trápí jeho příbuzní, ale i otázky dostatečného postavení jeho nové rodiny. Chystá se na další mladické dobrodružství. Chce upevnit vztah s Ginou a Dorotheou a ukázat posměváčkům, jak šeredně se pletou.

Max je natěšený na všechna nová setkání, a protože přijel neohlášený, je ochotný akceptovat nevhodné chování Jaroše k jeho rodině. Všeho ale do času. Pokud na něj bude Jaroš tlačit, aby odjel nebo po něčem nepátral, vyklube se z pihovatého blondáčka s modrými očima ostřílený vojevůdce. Pak místo slušných a pokorných prosb uplatní své právo hraběte

a připomene své postavení v knížectví. Třeba tím, že by mohl dočasně tvrz spravovat on, jen se svým souhlasem. Sice by ji Jarošovi nevzal, ale ten by rázem byl pouhým služebníčkem.

- **Co si myslí o pátrání po tajemství rodiny Garlundů**

Na pátrání se těší, i proto, že bude spojeno se Slavnostmi jara netradičně právě zde. Sám se cítí příliš mladý na věčné plesy na královském hradě, kde si s etiketou musí tykat neustále a nemůže se uvolnit. Ze začátku vůbec netuší, že i zde by mohl přijít do kontaktu s intrikami. Pomalu ale zjišťuje, jak je tato síť spleť a že se do ní s Ginou pomalu zamotávají.

V tomto příběhu doposud působí spíš jako dekorace, s rozvíjejícím příběhem se i on dostane ke slovu.

Elvíra Hradská

Bělovlasá stařenka (79) s dlouhými vlnitými vlasy spletenými přes rameno do copu. Vyzařuje z ní energie a šarm. Nehrbí se, chodí rovně s hlavou vztyčenou. Oči má tmavě šedomodré, laskavé s nezapomenutelnou jiskrou.

Oblečená chodí v delší šupinové kožené tunice do půli stehů a přiléhavých kožených kalhotách. Svá tajemství si nechává pro sebe, raději poslouchá a pozoruje ostatní. Než někomu něco prozradí o sobě nebo svých přátelích, několikrát zváží, zda za to posluchač stojí.

- **Co si myslí o pátrání po tajemství rodiny Garlundů**

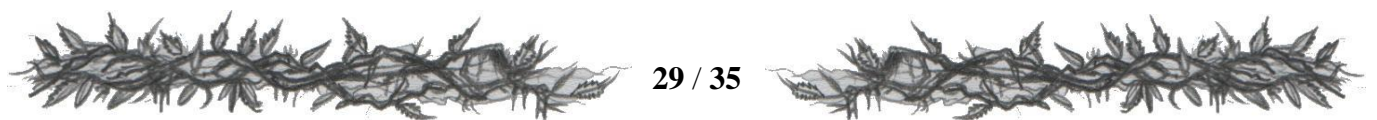
Je pro ni záhadou, kdo a proč se najednou začal zajímat o její rodiče a o ni samotnou. Když už ale jejího otce Lukáše a matku Aranku zmíní, zváží, zda by přeci jen neměla rodině dát šanci najít své kořeny a vydat se tou správnou cestou. Cestou rodinných pout. Každá rodina je tak silná, jak silný je nejslabší článek. Proto rozhodne, že část tajemství, která Garlundovi nebo Tošovští hledají, pomůže rozplést. Jen a pouze za přítomnosti všech větví rodiny. Je zvědavá, jak se budou tvářit, až bude odkryt poklad Hradských. A během pátrání je na to musí stihnout připravit.

Jediný potomek, kterého nyní přiznává, je zemřelý nejmladší syn Sheeran, který zemřel ve svých 37 letech. Víc rozvádět nebude, nechá posluchače si myslet, že byl také jediný.

Tajemství Elvíry (co za žádnou cenu nevyzradí): Před mnoha lety, když jí zemřel nejmladší syn, se skryla do hor, kde žije spokojený život. Je vášnivá milovnice zvířete a bylin místních hor. Za léta v přírodě přišla na kloub živlům.

Krom syna má ještě další 4 děti.

Je součástí jedné z nejoblíbenějších pověstí zdejších hor o víle Hromce.

7. Dodatečné informace

Deník vladky Hrocha

Z deníku se dočteš, že vladka Hroch, původním jménem Lukáš Hradský, silně vybočoval ze svých rodinných poměrů. Pocházel z rodiny pracovitých a později též movitých sedláků z Vysokého Hradiště, nedaleko Munrachu.

Ve svém mládí se zajímal se především o lov a střelné zbraně, především o způsoby výroby těchto zbraní a také různé materiály pro výrobu, jejich dostupnost a kvalitu.

Začátky jeho deníku sahají do jeho šestnácti let, kdy se vzpřičil sedláckému životu a postavil si boudu mimo domov, na kraji pozemku, ve které trávil svůj volný čas. Až do jeho 23 let to vypadalo, že bude starý mládenec. O dívky se nezajímal, s rodinou vedl neustálé spory.

Matka mu zemřela po porodu a ženskou zástupkyní se tak stala jeho teta Evženie, která nebyla příliš vstřícná, měla raději holky a tak na mladého Lukáše byla neustále nepřijemná a nabroušená.

Ve svých 23 letech se pod tlakem rodiny zasnoubil s Irinou, jedinou dcerou bohatého kupce. Irina byla velice obchodnický založená, většinu času trávila na cestách a obchodních jednáních. Byla tvrdohlavá, ale chovala se k němu vstřícně. Neomezovala ho v jeho zálibách, a dokud trávil dohodnutý čas v domě s ní, nechávala ho jeho záležitostí.

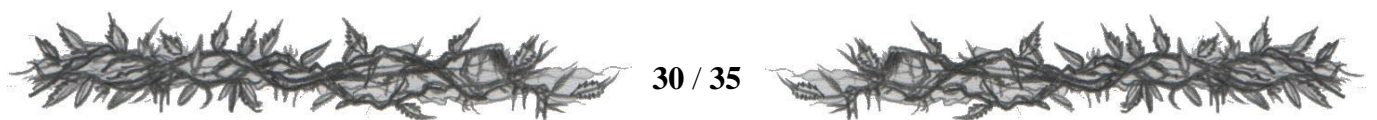
Ve 25 letech se měli s Irinou oficiálně vzít. Otec nebyl příliš tomuto vynucenému svazku nakloněn, protože viděl, že Irina si chce Lukáše brát pouze z obchodních zájmů. Lukášovi taková žena vyhovovala a tak se snažil otce přesvědčit, že bude pro něj ta pravá. Považoval takovéto chování za vzor lásky a porozumění.

Jednoho dne, pár dní před příjezdem Iriny do města a plánovanou svatbou, jel Lukáš s otcem na projížďku do vzdáleného města. Poseděli v hostinci U Hrocha, a otec mu celý večer rozmlouval svatbu s Irinou. Otec se opil, a aby syna přesvědčil, že existují i jiné ženy, připravil mu do pokoje příjemnou ženskou společnost.

Slečna Aranka, černovlasá štíhlá slečna s čokoládovými očima mladého Lukáše mile překvapila. I když ji po příchodu chtěl okamžitě poslat pryč, stydlivé chování takové lehké slečny ho zarazilo. Strávili spolu příjemnou noc, při které si nad šálkem čaje vzájemně vylili srdce.

Aranka mluvila o úmrtí rodičů, jejich zájmech v oblasti zbraní a o tom, jak se nakonec dostala k této práci; Lukáš vyprávěl o své snoubence a opilém otci, který čekal dole. Ráno se Lukáš probral v posteli, sám a s úsměvem na tváři. Ani nepostřehl, kdy útlá dívka s pletí bílou a voňavou odešla. Nemohl na ni přestat myslet, protože byla úplně jiná než jeho Irina. Měla zájem o jeho potřeby, názory i postoje. V hlavě začal spřádat plán, jak donutit otce, aby Aranku přivezl k nim do Hradiště.

Zmínil se před ním, že Aranka je úplně jiná než Irina, ale že musí za svou snoubenkou rychle odjet. Otec na to skočil a ve vidině přerušení svatby s Irinou, vyhledal Aranku, Na druhý den, po Lukášově příjezdu ji ubytoval v domě naproti. Jaké však bylo jeho překvapení, když Lukáš otci oznámil, že se s Irinou rozešel a rozhodl se vzít si Aranku.

Toho večera však přišel mladý Lukáš k mnoha pohmožděninám a úrazu hlavy, když se vracel z večerní procházky úzkými uličkami města. Probral se až za tři dny.

Otec se mezitím oženil s Irinou, z čistého rozumu. Irina chtěla zázemí a otec pečovatelku. Aranka však mezitím zmizela.

Otec i Lukáš ji hledali několik dlouhých měsíců. Nebýt otcovy svatební cesty s Irinou, asi by ji už nikdy nepotkal. Vydal se místo otce na obchodní jednání, do města vzdáleného celý měsíc cesty od Hradiště. Tam se s Arankou shledal, slovo dalo slovo, vše nejasné bylo vysvětleno a mohla být svatba. Lukáš pak převzal své jméno Hroch po hostinci, kde se s Arankou setkal.

Věnoval se i nadále svým zálibám, studoval z knih mnohé techniky boje a lovu. S Arankou procestovali mnoho míst ve Čtvero Království, vždy však pomáhali chudým a bezmocným, aby se žádný člověk nedostal do takové situace, jako Aranka před mnoha lety.

V kraji Grešlově si je oblíbili nejvíce. Lukáš štěstím jen zářil a spolu se svou ženou naplňovali lidská srdce nadějí, a někdy i měšce penězi. V Grešlově za svého působení zahrnali mnoho hrůz, organizovali akce proti banditům, pomáhali žebrákům na cestách, každému co si zasloužil. Některým holí, jiným nabídkou práce při úpravě cest, stavbě nových ohrad na pastvinách poblíž vsí a městeček.

Nakonec se usadili na staré tvrzi, kterou opravili a žili zde dlouhá léta. Měli několik dětí. Syn Arnošt se stal pocestným obchodníkem a putoval krajem. Po smrti Lukáše zůstala tvrz opuštěná. Nikdy ji nestihli celou opravit. Jeho nejmladší dcera Evka založila rodinu a měla 3 syny, Adama, Jaroše a Maříka.

Adam se vydal do světa a usadil se na severu království. Spravuje tam s maželkou a dcerou farmu. Mařík se stal truhlářem a usadil se s rodinou až na druhém konci království, daleko odtud. Jaroš, otec Marcuse, který nyní deník vlastní a přijal za svou i onu tvrz, si vzal Adinu, ženu Munrachského obchodníka a vedou spolu místní obchod s drahými látkami.

Se strýcem Maříkem a jeho rodinou byli Garlondovi donedávna v dobrých vztazích. O strýci Adamovi příliš informací již několik let nemají, byl rodinou zavržen pro své momentální sociální zařazení. Přeci jenže to cesta po žebříčku spíše dolů než nahoru.

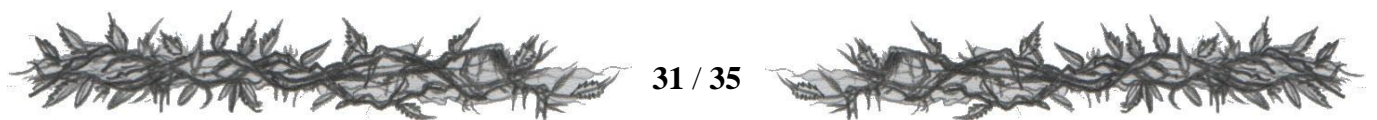
Bohové a církve

Následují informace o bozích a chrámech zmíněných v příběhu, můžeš je nahradit podobně laděnými z tvého světa. Pro tento příběh nejsou důležité.

- **bohyně Rae „vševědoucí“**

Rae nebo také Rā, bohyně uznávaná jako „otevřená mysl, shromaždiště moudrosti, rozvážnosti a klidu“. Uctívána skupinou mudrců, lovců pokladů, mistrů cechů a všech, kdo mají v rukou moc a vědí jak s ní naložit.

Zobrazována je na rozdíl od ostatních bohů jen jako velké oko.

Pocity: Klid, Stálost, Uzavřenost

Stálé chrámy nebo poutní místa této bohyně jsou výjimkou. Věřící uctívají svou paní převážně vlastní aktivitou, studiem, či pátráním po artefaktech nebo dobových spiscích. Stejně jako knihy milují vše, čeho je k moudrosti třeba; politický a umělecký rozhled, historii, současnost, a někteří tvrdí, že i budoucnost.

Kněží Rā jsou tedy jakýmsi styčným bodem, stejně jako Rā je výplní božího pentagonu. Uzavírá ho. Nemusí do něj být počítána, pak je však pentagon prázdný. Tak jako Píseň písni plyne, tak dává Rae další duchovní rozměr celému božstvu. Nebojuje zbraněmi, neléčí rány ani nezoceluje nebo nemění. Pouze sleduje spojitosti a proplétá dávnozapomenuté nitky.

Jak by asi vypadal svět, kdyby se nitky popletly? Kdyby minulost byla patvořena, přesmýknuta nebo celá naruby? Možná by to bylo horší, než kdyby byla zapomenuta.

- **Mut „bohyně matka“**

Bohyně mateřství, také nazývaná Paní slunce. Uctívána je jako ženský element ohně. Vyobrazována je často jako mladá dívka s ptáčkem nebo koťátkem. Do její moci spadají roční období, zemědělství a city (soucit, radost, štěstí, volnost)

Pocity: Otevřenost, Tolerance, Soucit, Klid, Radost, Pokora

Církev: Mut vystupuje jako mladá, dospívající dívka, přesto její věřící cítí její jsoucnost jako ochránkyni dětí a shovívavou matku, která dokáže vyvolat destruktivní síly času a sfér, aby zabránila zranění svých dětí. Mut je matka všech živých věcí. Její pravá ruka drží radost a bolest a její levá ruka drží život a smrt. Život je vyobrazený jako koťátko nebo ptáček, smrt bývá skryta zcela nebo je jen zlehka nastíněna. Jako žena světla a ohně je vyobrazována vždy se sluncem nebo světelnými efekty poblíž její postavy.

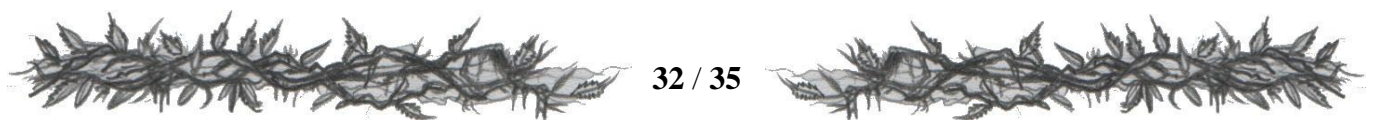
Její chrámy jsou vzdušné a světlé. Plné rostlin a mláďat. Najdete ji ve městech i uprostřed hájků a skal. Jsou z přírodních materiálů a vždy je může postavit pocestný z přírody kolem.

Pozice mužů uvnitř duchovnosti bohyně je neustále řešena. Věřící v Mut si však stojí za tím, že muži by měli raději věřit v Besa nebo jiné bohy. Matka je jen jedna a VŽDY je jí žena. Přesto existuje bratrstvo Mut, které se izolovalo a Mut uctívá jako pravou matku. Nevztahují si žádné nároky na kněžství nebo zázraky, Mut berou jako jedinou pravou božskou matku.

Mut čerpá sílu ze starostlivosti, soucitu a ochranného ženského pudu. Tato bohyně je často zobrazená jako ochránce mírového způsobu života, pracuje s mocí lidového léčení a života zakořeněného v přírodě. Je nedílnou součástí celé přírody. Bohyně matka je symbol způsobu života, ne symbol moci.

- **Baleya „tančící“**

Je známa jako základní element země. Říká se, že když přichází utrpení, konec nebo pohroma, začne tančit a tyto zlé duchy zažene. V její přítomnosti do každého citelně proniká

láska a radost, veselá nálada, naděje. Její podstatou je rozvinutí psychických a duchovních potencí.

Pocity: Vášeň, Aktivita, Radost, Spravedlnost, Stálost, Pokora

Církev: Všeobecně známá jako „bohyně pro kejklíře“. Jenže nejen kejklíři využívají její vášně, obratnosti a rychlosti.

Je bohyní přísnou. Zobrazována bývá jako zralá žena, tančící v ohni. Někdy jí malíři přimalují z legrace čtyři nebo šest rukou. Jen její zastánci však ví, jak se tento šprým blíží pravdě. Často v roztančení pokřikují: „A taky šest nohou!“.

Baleyino věřící dokážou užívat tance k všelijakým kouskům: k zastavení krvácivých ran, k uklidnění duše nebo k boji. Pokud se rozhodnou za Baleyu bojovat, je jasno, kam se přikloní ruka osudu. Jejich taneční variace dokážou protivníka zhypnotizovat. Dokážou se roztočit tak, že pro pozorovatele mají opravdu nejmíň 6 rukou nebo nohou. Nemusím snad popisovat, jak to pak vypadá, když na něj letí z každé ruky jedna dýka.

Jindy k tanci pozvou věřící Baleyi pouze duši. Když je tělo příliš oslabeno nebo plné ran, přicházejí její stoupcenci odlehčit nemocným od jejich bolestí a trápení.

Její chrámy nenajdete v žádném městě. Nejspíš je nanejdete vůbec. Těch pár svatostánků, které existují, zůstává dobře skryto daleko od lidí. Občas je možno najít oltářky opodál cest.. Ty však slouží pouze k jednomu obřadu a poté jsou opuštěny a zapomenuty. Stálé oltáře Baleyi neexistují. Baleyino kneží na první pohled nepoznáte. Zaručeně však nejsou v davu s cirkusáky a kejklíři. Putují sami, bojují sami a léčí sami. Přesto vymetají všechny tancovačky, slavnosti a oslavy.

Bylinky

• Tečkovka

Lidově zvaná krevníček, prostřelenec. Je rozšířena po celém Čtvero království, severním Černém lese, v Diamantových horách a Zapomenuté říši. Dobře snáší sucho a je velmi hojná na slunných místech od nížin do hor. Často tvoří rozsáhlé porosty na suchých slunných stráních, na mezích, pastvinách, podél cest, na pasekách a ve světlých lesích. Setkáme se s ní však i v pobřežních houštinách a na vlhkých místech. Bývá občas zaměňována za další podobné druhy, nejvíce za skvrnitovku, která roste hlavně na horských a podhorských loukách a má čtyřhrannou lodyhu, zatímco tečkovka má lodyhu oblou. Sbírá se nať.

Použití: Pro své protizánětlivé a hojivé účinky se používá zevně do koupelí nebo na drtivé rány jako mast a k obkladům na rány sečné. S oblibou se k léčbě popálenin (mast), kůže spálené ohnivými kouzly užívá tečkovkový olej. Z jejího oleje se vyrábějí přípravky s hojivým a regeneračním účinkem, jež se osvědčují k ošetření suché a popraskané kůže. Tyto výrobky s radostí užívá šlechta.

Dávkování: 2x denně

Drací Hlídka

hra na hrdiny

8. Užitečná jména

Název knížectví	Grešlov
Ves kde se děj odehrává	Jílová, Strážiště
Okolní vesnice	Březnice
Správce tvrze Hrochův Hrádek	Dakto
Majitel tvrze a okolí	Jaroš Garlond (člověk)

Je užitečné mít nějaká další jména v zásobě. Využij třeba tato a přiřaď jim roli, kterou pro ně budeš potřebovat.

Užitečná jména lidí	<i>Alen</i>	<i>Dorian</i>
	<i>Katy</i>	<i>Marlen</i>
	<i>Egon</i>	<i>Miriam</i>
	<i>Heřman</i>	<i>Nora</i>

9. Slovo závěrem

Zpracování příběhu do použitelné podoby pro ostatní je velká výzva. Je to tvrdý test mis mistrůství ve vypravěčství a literárních dovednostech. Dobrodružství musí být sepsáno tak, aby se v něm kterýkoli jiný Pán Jeskyně rychle a intuitivně pohyboval. Pokud něco takového máš nebo si na něco podobného troufáš, budeme moc rádi, když se s námi spojíš. Najdeš nás na adrese www.DraciHlidka.cz

Pokud máš nějaké vlastní dobrodružství, o které se můžeš podělit, udělej to!

© 2017 Zuzana „Lady Arxis“ Urbanová

Ilustrace: Ondřej „Arlei“ Hrdina, Mapy: Lukáš „Bunny“ Králík

Všechna práva vyhrazena

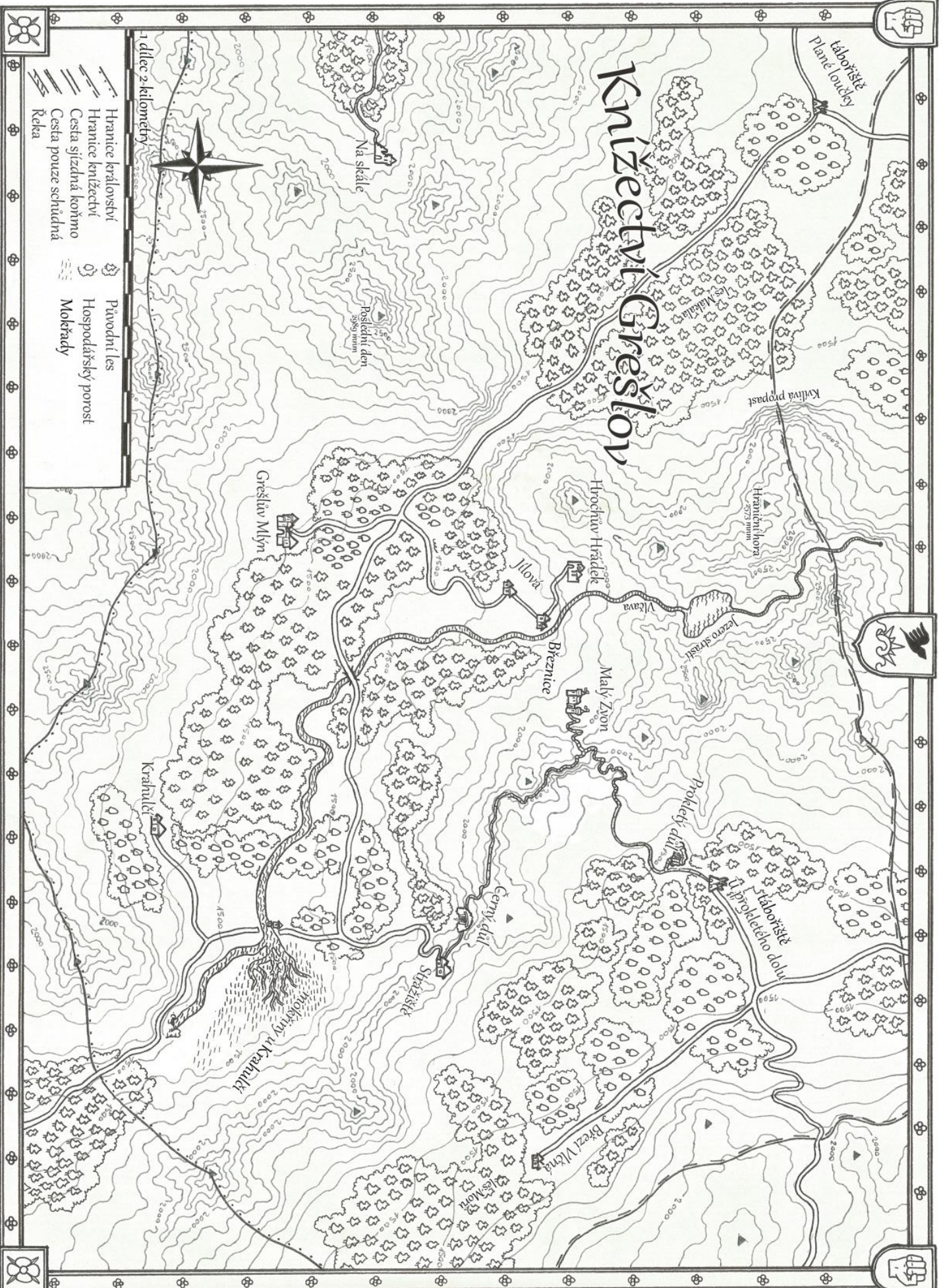
Toto dobrodružství je výhradním autorským dílem výše uvedeného autora.

Původní zdroj byl upraven do podoby příručky, která je umístěna k volnému stahování na portálu www.DraciHlidka.cz a je určena hráčům fantasy RPG her.

Jde o volně použitelný zdroj za podmínky zachování informací o autorovi a portálu Dračí Hlídka. Není povoleno umísťovat toto dobrodružství, ani jeho fragmenty, na jiných portálech či uložistiích.

Obrázek obálky nelze použít bez písemného souhlasu vlastníka práv k Dračí Hlídce.

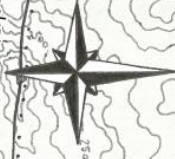

Knížectví Grestlov

1 dílec 2 kilometry

- Původní les
- Hospodářský porost
- Moteřady
- Hranice království
- Hranice knížectví
- Cesta s kámen
- Cesta pouze schůdná
- Řeka

láboriště
Plané louky

Křivá propast

Hranice hora
1575 mnm

lázo stásk

Malý Zion

Brezi Vlna

Černý důl

Štásk

Grestlov Mlýn

Na skále

Poslední den
2050 mnm

Mlýnský úkol

Krahule

1 dílec 2 kilometry

Hrochův Hrádek

